

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 15.11.2011
KOM(2011) 751 wersja ostateczna

2011/0366 (COD) C7-0443/11

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające Fundusz Migracji i Azylu

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Na przestrzeni ostatnich lat znaczenie polityk w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości stale rosło. Zostało ono potwierdzone w programie sztokholmskim¹ i związanym z nim planie działania², których realizacja stanowi strategiczny priorytet na następne pięć lat i obejmuje takie obszary, jak: migracja (legalna migracja i integracja; azyl; nielegalna migracja i powrót), bezpieczeństwo (zapobieganie terroryzmowi i przestępczości zorganizowanej oraz ich zwalczanie; współpraca policyjna) oraz zarządzanie granicami zewnętrznymi (w tym polityka wizowa), a także wymiar zewnętrzny tych obszarów polityki. Również traktat lizboński umożliwia Unii przyjęcie ambitniejszego podejścia do rozwiązywania bieżących problemów obywateli w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

W programie sztokholmskim dostrzega się zarówno możliwości, jak i wyzwania związane z większą mobilnością osób i podkreśla się, że dobrze zarządzana migracja może być korzystna dla wszystkich zainteresowanych stron. Rada Europejska również zauważyła, że w kontekście istotnych wyzwań demograficznych, przed którymi Unia stanie w przyszłości, oraz rosnącego popytu na pracę, elastyczna polityka migracyjna znacznie przyczyni się do rozwoju gospodarczego i efektywności Unii w perspektywie długoterminowej.

W dniu 29 czerwca 2011 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący następnych wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020³: budżet w celu realizacji strategii „Europa 2020”. W obszarze polityk dotyczących spraw wewnętrznych, obejmujących bezpieczeństwo, migrację i zarządzanie granicami zewnętrznymi, Komisja zaproponowała uproszczenie struktury instrumentów wydatkowania środków poprzez ograniczenie liczby programów do struktury składającej się z dwóch filarów: Funduszu Migracji i Azylu oraz Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się Fundusz Migracji i Azylu, który opiera się na procesie budowania zdolności opracowanym przy pomocy Europejskiego Funduszu na rzecz Uchodźców⁴, Europejskiego Funduszu na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich⁵ i Europejskiego Funduszu Powrotów Imigrantów⁶ i rozszerza jego zakres, aby bardziej kompleksowo obejmował różne aspekty wspólnej unijnej polityki azylowej i imigracyjnej, w tym działania w państwach trzecich dotyczące przede wszystkim interesów i celów UE w tych obszarach polityki, a także uwzględniał nowe zmiany.

W ramach opracowywania wspólnej polityki azylowej w celu zapewnienia odpowiedniego statusu wszystkim obywatelom państw trzecich wymagającym ochrony międzynarodowej oraz zagwarantowania zgodności z zasadą *non-refoulement* określoną w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej konieczne jest utworzenie, w oparciu o solidarność między państwami członkowskimi, mechanizmów promujących równowagę w staraniach

---

¹ Dz.U. C 115 z 4.5.2010, s. 1.

² COM(2011) 171 wersja ostateczna z 20.4.2010.

³ COM(2011) 500 wersja ostateczna.

⁴ Decyzja nr 573/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 1).

⁵ Decyzja Rady 2007/435/WE (Dz.U. L 168 z 28.6.2007, s. 18).

⁶ Decyzja nr 575/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 45).

podejmowanych przez państwa członkowskie w zakresie przyjmowania osób potrzebujących ochrony międzynarodowej i wysiedleńców oraz ponoszenia wynikających z tego konsekwencji. Obejmuje to także silny element dotyczący przesiedlenia i relokacji.

Dobrze zorganizowana polityka legalnej imigracji i skuteczniejsze strategie integracji, zgodne z programem sztokholmskim i objęte wsparciem przez unijne instrumenty prawne, mają do odegrania główną rolę w zapewnieniu długotrwałej konkurencyjności Unii i, ostatecznie, przyszłości jej modelu społecznego. W tym świetle lepsza integracja, w kategoriach gospodarczych i społecznych, legalnie przebywających obywateli państw trzecich pozostaje kluczem do maksymalizacji korzyści płynących z imigracji.

Skuteczna i zrównoważona polityka w zakresie powrotów jest jednym z podstawowych elementów właściwie zarządzanego systemu migracyjnego w obrębie Unii. Jest ona również niezbędnym uzupełnieniem wiarygodnej i zgodnej z prawem polityki imigracyjnej i azyłowej oraz ważnym elementem zwalczania nielegalnej imigracji.

Ostatnie wydarzenia na granicy grecko-tureckiej oraz w południowej części basenu Morza Śródziemnego świadczą również o znaczeniu posiadania przez Unię kompleksowego podejścia w dziedzinie migracji, obejmującego różne kwestie, takie jak: wzmocnione zarządzanie granicami i większy ład Schengen, lepiej ukierunkowana legalna migracja, szersze rozpowszechnianie najlepszych praktyk w zakresie integracji, wzmocniony wspólny europejski system azyłowy oraz bardziej strategiczne podejście do stosunków z państwami trzecimi w dziedzinie migracji.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

W związku z tym, że zwiększony nacisk kładzie się na ocenę jako narzędzie wspierające kształtowanie polityki, niniejszy wniosek oparto na wynikach oceny, konsultacjach z zainteresowanymi stronami i ocenie skutków.

W tym kontekście szczególnie istotne były wyniki sprawozdania z oceny ex post Europejskiego Funduszu na rzecz Uchodźców za lata 2005–2007 i śródkresowej oceny wykonania Europejskiego Funduszu na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich za lata 2007–2009 i Europejskiego Funduszu Powrotów Imigrantów za lata 2008–2009.

Prace nad przygotowaniem przyszłych instrumentów finansowych na potrzeby spraw wewnętrznych rozpoczęto w 2010 r. i kontynuowano w 2011 r. Częścią tych prac przygotowawczych było rozpoczęcie w grudniu 2010 r. badania oceny/oceny skutków przy wsparciu wykonawcy zewnętrznego. Badanie zakończyło się w lipcu 2011 r. i przyniosło zestawienie dostępnych wyników oceny istniejących instrumentów finansowych oraz informacje na temat trudności, celów i wariantów strategicznych, w tym ich prawdopodobnego wpływu, omówione w ocenie skutków. Na podstawie tego badania Komisja przygotowała sprawozdanie z oceny skutków, w sprawie którego Rada ds. Oceny Skutków wydała opinię w dniu 9 września 2011 r.

W ocenie skutków uwzględniono wyniki specjalnych konsultacji społecznych on-line dotyczących przyszłego finansowania w obszarze spraw wewnętrznych. Konsultacje prowadzono w dniach od 5 stycznia do 20 marca 2011 r. i mogły w nich uczestniczyć wszystkie zainteresowane strony. Otrzymano w sumie 115 odpowiedzi od osób prywatnych

oraz przedstawiciele organizacji, w tym 8 dokumentów określających stanowisko. W konsultacjach wzięli udział respondenci ze wszystkich państw członkowskich oraz z niektórych państw trzecich.

W kwietniu 2011 r. zorganizowano konferencję pt. „Przyszłość finansowania UE w obszarze spraw wewnętrznych – nowe spojrzenie”, dzięki której kluczowe zainteresowane strony mogły spotkać się i przedstawić swoje opinie na temat przyszłości unijnego finansowania w obszarze spraw wewnętrznych. Konferencja była również okazją do potwierdzenia wyników oceny sytuacji i konsultacji społecznych.

Kwestia przyszłości unijnego finansowania w obszarze spraw wewnętrznych była podnoszona i omawiana z zainteresowanymi podmiotami instytucjonalnymi przy licznych okazjach, między innymi podczas nieformalnych rozmów podczas lunchu w trakcie obrad Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych dnia 21 stycznia 2011 r., podczas nieformalnego śniadania z politycznymi koordynatorami Parlamentu Europejskiego dnia 26 stycznia 2011 r., podczas przesłuchania komisarz Malmström przed komisją ds. wyzwań politycznych (SURE) Parlamentu Europejskiego dnia 10 marca 2011 r., a także podczas wymiany opinii pomiędzy dyrektorem generalnym DG do Spraw Wewnętrznych i Komisją Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych Parlamentu Europejskiego dnia 17 marca 2011 r.

Szczegółowe porady ekspertów na temat przyszłych instrumentów finansowych w obszarze azylu i migracji przedstawiono w ramach dyskusji odbywających się w trakcie posiedzenia Komitetu ds. Imigracji i Azylu w dniu 22 lutego 2011 r., posiedzenia sieci krajowych punktów kontaktowych ds. integracji w dniu 15 marca 2011 r., posiedzenia komitetu kontaktowego ds. dyrektywy w sprawie powrotów w dniu 18 marca 2011 r. oraz posiedzenia Grupy Roboczej Wysokiego Szczebla ds. Azylu i Migracji w dniu 27 kwietnia 2011 r. Ponadto aspekty techniczne związane z wdrażaniem przyszłego instrumentu finansowego w obszarze azylu i migracji zostały również omówione na podstawie pisemnych konsultacji w kwietniu 2011 r. z udziałem ekspertów z państw członkowskich w ramach wspólnego Komitetu Programu Ogólnego ds. Solidarności i Zarządzania Przepływami Migracyjnymi („komitetu SOLID”).

Powyższe konsultacje, konferencje i debaty z ekspertami potwierdziły istnienie powszechnej zgody między kluczowymi zainteresowanymi stronami co do konieczności poszerzenia zakresu działań związanych z unijnym finansowaniem w obszarze azylu i migracji, w tym w odniesieniu do jego wymiaru zewnętrznego, a także potrzeby działania w kierunku uproszczenia mechanizmów realizacji i większej elastyczności, w szczególności przy reagowaniu na sytuacje nadzwyczajne. W obszarze azylu i migracji zainteresowane strony uznały, że ogólne priorytety tematyczne zostały już określone w programie sztokholmskim i związanym z nim planie działania. Szerokie poparcie zyskał pomysł zmniejszenia liczby instrumentów finansowych do struktury składającej się z dwóch funduszy pod warunkiem jednak, że rzeczywiście doprowadziłoby to do uproszczenia. Przyznano również, że istnieje zapotrzebowanie na elastyczny mechanizm reagowania w sytuacjach nadzwyczajnych umożliwiający Unii szybkie i skuteczne reagowanie na sytuacje kryzysowe związane z migracją i bezpieczeństwem. Chociaż zarządzanie dzielone w połączeniu z przejściem na programowanie wieloletnie i określaniem wspólnych celów na szczeblu unijnym uznano zasadniczo za odpowiednią metodę zarządzania wszystkimi wydatkami w dziedzinie spraw wewnętrznych, organizacje pozarządowe stwierdziły jednak, że należy również kontynuować zarządzanie bezpośrednie. Zainteresowane strony opowiedziały się również za zwiększeniem

roli agencji odpowiedzialnych za sprawy wewnętrzne w celu zacieśnienia współpracy i zwiększenia synergii.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Prawo do podejmowania działań wynika z art. 3 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, który stanowi, że „Unia zapewnia swoim obywatelom przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości bez granic wewnętrznych, w której zagwarantowana jest swoboda przepływu osób, w powiązaniu z właściwymi środkami w odniesieniu do kontroli granic zewnętrznych, azylu, imigracji, jak również zapobiegania i zwalczania przestępczości.”

Działanie Unii uzasadniają cele zawarte w art. 67 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „Traktatem”), określającym środki służące ustanowieniu przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Niniejsze rozporządzenie bazuje na podstawach prawnych określonych w tytule V Traktatu w odniesieniu do obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, a mianowicie na art. 78 ust. 2 oraz art. 79 ust. 2 i 4, które stanowią podstawę prawną działań Unii w obszarach azylu, imigracji, zarządzania przepływami migracyjnymi, sprawiedliwego traktowania obywateli państw trzecich legalnie przebywających w państwach członkowskich oraz zwalczania nielegalnej imigracji i handlu ludźmi, między innymi poprzez współpracę z państwami trzecimi.

Wymienione artykuły stanowią zgodne podstawy prawne w świetle stanowiska Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Danii w odniesieniu do obszarów, których dotyczą, a tym samym zapewniają porównywalne zasady głosowania w Radzie. Ponadto do każdego z nich ma zastosowanie zwykła procedura ustawodawcza.

Zwraca się również uwagę na art. 80 Traktatu, w którym podkreślono, że te polityki Unii oraz ich wprowadzanie w życie podlegają zasadzie solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi, w tym również na płaszczyźnie finansowej.

Zasadniczo interwencje Unii w przedmiotowym obszarze przynoszą wyraźną wartość dodaną w porównaniu z działaniami podejmowanymi przez same państwa członkowskie. Unia Europejska ma lepsze niż państwa członkowskie warunki do stworzenia ram dla realizacji koncepcji solidarności unijnej w odniesieniu do zarządzania przepływami migracyjnymi. Wsparcie finansowe zapewnione na mocy niniejszego rozporządzenia przyczynia się zatem w szczególności do wzmocnienia krajowego i europejskiego potencjału w tym obszarze. Dlatego też celem niniejszego rozporządzenia jest między innymi wzmocnienie i rozwijanie wspólnego europejskiego systemu azylowego, wzmocnienie solidarności i podziału odpowiedzialności pomiędzy państwami członkowskimi, szczególnie w odniesieniu do tych państw, których zjawisko przepływów migracyjnych i azylowych dotyczy w najwyższym stopniu, wspieranie opracowywania perspektywicznych strategii imigracyjnych istotnych dla procesu integracji obywateli państw trzecich i wspierających ten proces oraz promowania integracji obywateli państw trzecich ze szczególnym uwzględnieniem poziomów lokalnych i regionalnych państw członkowskich, zwiększanie zdolności państw członkowskich do promowania sprawiedliwych i skutecznych strategii powrotów oraz wspieranie tworzenia partnerstw i nawiązywania współpracy z państwami trzecimi.

Przyznaje się jednak, że interwencje powinny odbywać się na odpowiednim poziomie, zaś działania Unii nie powinny wychodzić poza niezbędny zakres. Jak podkreślono w przeglądzie budżetu, „budżet UE powinien być wykorzystywany do finansowania dóbr publicznych UE, działań, których państwa członkowskie i regiony nie mogą sfinansować same, lub w przypadkach gdy takie finansowanie zapewni lepsze wyniki”⁷.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek Komisji dotyczący wieloletnich ram finansowych obejmuje propozycję przeznaczenia w latach 2014–2020 kwoty 3 869 mln EUR (w cenach bieżących) na Fundusz Migracji i Azylu. Orientacyjnie ponad 80 % tej kwoty (3 232 mln EUR) powinno zostać wykorzystane na krajowe programy państw członkowskich, podczas gdy kwota 637 mln EUR będzie zarządzana centralnie przez Komisję w celu finansowania działań Unii, pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych, Europejskiej Sieci Migracyjnej, pomocy technicznej i realizacji szczególnych zadań operacyjnych przez agencje unijne.

w mln EUR (w cenach bieżących)

Fundusz Migracji i Azylu	3 869
Programy krajowe	3 232
Zarządzanie scentralizowane	637

5. GŁÓWNE ELEMENTY WNIOSKU

5.1. Zasoby dla państw członkowskich

Najważniejsza część zasobów dostępnych w ramach Funduszu będzie kierowana poprzez krajowe programy państw członkowskich obejmujące cały okres 2014–2020. W tym celu kwota środków przydzielanych państwom członkowskich w ramach Funduszu będzie składać się z kwoty podstawowej i kwoty zmiennej. W wyniku przeglądu śródkresowego może zostać przydzielona kwota dodatkowa, począwszy od roku budżetowego 2018.

5.1.1. Kwota podstawowa

Kwotę podstawową określa się na podstawie najnowszych dostępnych danych statystycznych dotyczących przepływów migracyjnych, takich jak: liczba wniosków o udzielenie azylu złożonych po raz pierwszy, liczba decyzji o nadaniu statusu uchodźcy lub przyznaniu ochrony uzupełniającej, liczba przesiedlonych uchodźców, liczba i przepływ legalnie przebywających obywateli państw trzecich, liczba decyzji nakazujących powrót wydanych przez organy krajowe i liczba zrealizowanych powrotów⁸. Powyższe dane pokrywają się z danymi, które dotychczas wykorzystywano do obliczania podziału środków w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Uchodźców, Europejskiego Funduszu na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich i Europejskiego Funduszu Powrotów Imigrantów. W celu zapewnienia masy

⁷ „Przegląd budżetu UE”, COM (2010) 700 z 19.10.2010.

⁸ Dane zebrane przez Eurostat na podstawie rozporządzenia (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej.

krytycznej na potrzeby realizacji programów krajowych każdemu państwu członkowskiemu przyznaje się dodatkowo kwotę minimalną w wysokości 5 mln EUR.

Kwoty podstawowe przewidziane dla poszczególnych państw członkowskich będą stanowić podstawę do podjęcia dialogu politycznego, a następnie opracowania programowania wieloletniego służącego z jednej strony wspieraniu ograniczonej liczby obowiązkowych celów (np. wspieraniu tworzenia wspólnego europejskiego systemu azylowego poprzez zapewnienie skutecznego i jednolitego stosowania unijnego dorobku prawnego w dziedzinie azylu lub opracowywaniu programu wspomaganego powrotów dobrowolnych obejmującego element reintegracji), a z drugiej strony zaspokojeniu określonych potrzeb każdego państwa członkowskiego.

5.1.2. Kwota zmienna

Kwota zmienna będzie przydzielana na podstawie wyników wyżej wspomnianego dialogu politycznego tym państwom członkowskim, które wyrażą wolę prowadzenia działań w tych obszarach operacyjnych, które zależą od ich zobowiązań politycznych i gotowości do działania lub od zdolności do współpracy z innymi państwami członkowskimi. Będzie to miało miejsce w przypadku realizacji działań szczególnych, takich jak np. wspólne rozpatrywanie wniosków o udzielenie azylu, działania dotyczące łączonych powrotów, tworzenie wspólnych ośrodków ds. migracji, a także realizacji działań w zakresie przesiedleń i relokacji.

Jeżeli chodzi o przesiedlanie, państwa członkowskie będą co dwa lata otrzymywać zachęty finansowe (kwoty ryczałtowe) w oparciu o swoje zobowiązania, które zostaną złożone po ustanowieniu wspólnych priorytetów unijnych w zakresie przesiedleń. Będą one wynikiem procesu politycznego obejmującego w szczególności Parlament Europejski i Radę oraz będą odzwierciedlać rozwój polityki na poziomie krajowym i unijnym. Poprzez te zachęty finansowe dąży się do osiągnięcia dwóch celów: ilościowego, tj. znaczącego zwiększenia obecnych wartości liczbowych dotyczących przesiedleń, które są zbyt niskie, oraz jakościowego, tj. wzmocnienia wymiaru europejskiego poprzez wdrożenie określonych i dynamicznych wspólnych priorytetów unijnych w zakresie przesiedleń.

Ponadto na podstawie podobnego procesu składania zobowiązań dotyczących liczby przesiedlanych osób państwa członkowskie będą w regularnych odstępach czasu otrzymywać zachęty finansowe (kwoty ryczałtowe) w odniesieniu do przesiedlania osób korzystających z ochrony międzynarodowej.

5.1.3. Przydział śródkresowy

Część dostępnych środków zostanie zachowana na potrzeby przeglądu śródkresowego.

Umożliwi to z jednej strony przydzielanie kwot dodatkowych tym państwom członkowskim, w których zachodzą istotne zmiany w przepływach migracyjnych i istnieją określone potrzeby dotyczące ich systemów azylu i przyjmowania, a z drugiej strony przydzielenie kwot dodatkowych tym państwom członkowskim, które wyrażą wolę realizacji działań szczególnych. Ten drugi element może zostać zmieniony zgodnie z ostatnimi zmianami w zakresie polityki.

5.2. Agencje unijne

W celu efektywniejszego wykorzystania kompetencji i wiedzy specjalistycznej odpowiednich agencji unijnych w obszarze spraw wewnętrznych Komisja przewiduje również skorzystanie z możliwości, jaką stwarza rozporządzenie finansowe⁹, aby powierzyć – w ramach zasobów dostępnych na podstawie tego rozporządzenia – realizację określonych zadań takim agencjom w ramach ich misji oraz zgodnie z ich programami prac. W przypadku zadań objętych niniejszym rozporządzeniem dotyczy to w szczególności Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO) i Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (agencji Frontex) w odniesieniu do działań podejmowanych w Unii i poza nią, wymagających specjalistycznej wiedzy operacyjnej na temat kwestii związanych odpowiednio z azylem i nielegalną imigracją.

5.3. Działania w państwach trzecich lub ich dotyczące

Przedmiotowy Fundusz wspiera działania ukierunkowane przede wszystkim na interesy Unii, mające bezpośredni wpływ w Unii i jej państwach członkowskich oraz zapewniające niezbędną ciągłość z działaniami wdrażanymi na terytorium Unii. Działania, które są bezpośrednio nakierowane na rozwój, nie mogą być objęte wsparciem przedmiotowego Funduszu. Przy realizacji takich działań konieczna będzie pełna spójność z zasadami i ogólnymi celami działań zewnętrznych Unii związanych z odnośnym państwem lub regionem.

---

⁹ Konieczne jest uwzględnienie zmian zasad zarządzania dzielonego wprowadzanych w wyniku przeprowadzanej co trzy lata rewizji rozporządzenia finansowego.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające Fundusz Migracji i Azylu

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 78 ust. 2 oraz art. 79 ust. 2 i 4,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁰,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Cel Unii, który polega na ustanowieniu przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, należy osiągnąć m.in. poprzez wspólne środki stanowiące ramy polityki azylowej i imigracyjnej, opartej na solidarności między państwami członkowskim i sprawiedliwej w stosunku do państw trzecich i ich obywateli. Na posiedzeniu w dniu 2 grudnia 2009 r. Rada Europejska uznała, że zasoby finansowe w Unii powinny być coraz bardziej elastyczne i spójne zarówno pod względem zakresu, jak i możliwości ich stosowania w celu wspierania rozwoju polityki w dziedzinie azylu i migracji.
- (2) Aby przyczynić się do powstania wspólnej unijnej polityki azylowej i imigracyjnej oraz wzmocnić przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w świetle stosowania zasad solidarności i podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi oraz współpracy z państwami trzecimi, w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić Fundusz Migracji i Azylu (zwany dalej „Funduszem”).
- (3) Fundusz powinien wyrażać solidarność poprzez pomoc finansową dla państw członkowskich. Powinien usprawniać skuteczne zarządzanie przepływami migracyjnymi do Unii w obszarach, które stanowią największą wartość dodaną dla Unii, w szczególności poprzez podział odpowiedzialności między państwami

---

¹⁰ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

członkowskimi, a także poprzez podział odpowiedzialności i nawiązanie współpracy z państwami trzecimi.

- (4) W celu zapewnienia jednolitej, wysokiej jakości polityki azylowej i stosowania wyższych standardów ochrony międzynarodowej Fundusz powinien przyczyniać się do skutecznego funkcjonowania wspólnego europejskiego systemu azylowego, który obejmuje środki odnoszące się do polityki, prawodawstwa, budowania zdolności oraz współpracy z innymi państwami członkowskimi, agencjami unijnymi i państwami trzecimi.
- (5) Należy wspierać i wzmacniać wysiłki państw członkowskich na rzecz pełnego i odpowiedniego wdrożenia unijnego dorobku prawnego w dziedzinie azylu, w szczególności przyznania odpowiednich warunków przyjmowania osobom ubiegającym się o azyl, wysiedleńcom i osobom korzystającym z ochrony międzynarodowej, zapewnienia prawidłowego określania statusu, zgodnie z dyrektywą Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony¹², stosowania sprawiedliwych i skutecznych procedur udzielania azylu oraz promowania dobrych praktyk w dziedzinie azylu, tak aby chronić prawa osób wymagających ochrony międzynarodowej i umożliwić sprawne funkcjonowanie systemów azylowych państw członkowskich.
- (6) Fundusz powinien zapewniać odpowiednie wsparcie dla wspólnych starań podejmowanych przez państwa członkowskie na rzecz określania, wymiany i promowania najlepszych praktyk oraz ustanowienia skutecznych struktur współpracy w celu poprawy jakości procesu decyzyjnego w ramach wspólnego europejskiego systemu azylowego.
- (7) Przedmiotowy Fundusz powinien uzupełniać i wspierać działania podejmowane przez Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO) ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 439/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 2010 r.¹³ w celu koordynowania praktycznej współpracy między państwami członkowskimi w dziedzinie azylu, wspierania państw członkowskich, których systemy azylowe poddane są szczególnemu obciążeniu, oraz przyczyniania się do wdrażania wspólnego europejskiego systemu azylowego.
- (8) Fundusz powinien również wspierać wysiłki Unii i państw członkowskich w odniesieniu do zwiększania zdolności opracowywania, monitorowania i oceniania polityki azylowej państw członkowskich w świetle ich zobowiązań wynikających z istniejących i przyszłych przepisów Unii.
- (9) Fundusz powinien wspierać starania państw członkowskich na rzecz zapewnienia na ich terytoriach międzynarodowej ochrony i trwałego rozwiązania dla uchodźców i wysiedleńców uznanych za kwalifikujących się do przesiedlenia przez Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR), takie jak ocena potrzeb w zakresie przesiedlenia i przeniesienia takich osób na terytoria tych państw,

---

¹² Dz.U. L 304 z 30.9.2004, s. 12.

¹³ Dz.U. L 132 z 29.5.2010, s. 11.

mając na celu przyznanie tym osobom bezpiecznego statusu prawnego i promowanie ich skutecznej integracji.

- (10) Fundusz powinien zapewniać wsparcie dla działań w zakresie podziału obciążeń polegających na przemieszczaniu osób ubiegających się o ochronę międzynarodową oraz osób korzystających z takiej ochrony z jednego państwa członkowskiego do innego.
- (11) Partnerstwa i współpraca z państwami trzecimi w celu zapewnienia właściwego zarządzania napływami osób ubiegających się o azyl lub inne formy ochrony międzynarodowej są niezbędnym składnikiem unijnej polityki azylowej. Aby zapewnić dostęp do ochrony międzynarodowej i trwałych rozwiązań na jak najwcześniejszym etapie, między innymi w ramach regionalnych programów ochrony¹⁴, przedmiotowy Fundusz powinien wspierać silny unijny element dotyczący przesiedleń.
- (12) Aby udoskonalić i wzmocnić proces integracji w europejskim społeczeństwie, Fundusz powinien ułatwiać legalną migrację do Unii zgodnie z gospodarczymi i społecznymi potrzebami państw członkowskich i przewidywać przygotowanie procesu integracji już w kraju pochodzenia obywateli państw trzecich przybywających do Unii.
- (13) Aby Fundusz był skuteczny i przynosił jak największą wartość dodaną, należy w nim stosować ściślej ukierunkowane podejście wspierające spójne strategie opracowane specjalnie na rzecz promowania integracji obywateli państw trzecich na poziomie lokalnym lub regionalnym. Strategie te powinny wdrażać przede wszystkim organy lokalne lub regionalne oraz podmioty niepubliczne, chociaż nie wyklucza się organów krajowych, jeżeli wymagałaby tego organizacja administracji danego państwa członkowskiego. Wspomniane organizacje wdrażające powinny wybierać spośród szeregu dostępnych środków te, które są najodpowiedniejsze z punktu widzenia ich szczególnej sytuacji.
- (14) Zakres środków integracyjnych powinien obejmować także uchodźców, osoby ubiegające się o azyl lub osoby, którym przyznano inne formy ochrony międzynarodowej, w celu zapewnienia kompleksowego podejścia do integracji, uwzględniającego specyfikę tych grup docelowych.
- (15) Aby zapewnić spójność reakcji Unii Europejskiej na integrację obywateli państw trzecich, działania finansowane w ramach przedmiotowego Funduszu powinny być ściślej ukierunkowane i komplementarne względem działań finansowanych w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. W tym kontekście władze państw członkowskich odpowiedzialne za wdrażanie przedmiotowego Funduszu powinny być zobowiązane do ustanowienia mechanizmów współpracy i koordynacji z organami wyznaczonymi przez państwa członkowskie do celów zarządzania interwencjami podejmowanymi w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.
- (16) Fundusz powinien wspierać państwa członkowskie w tworzeniu strategii organizowania legalnej migracji, zwiększaniu ich zdolności do opracowywania, wdrażania, monitorowania i oceniania ogółem wszystkich strategii, polityk i środków

---

¹⁴ COM(2005) 388 wersja ostateczna.

w zakresie imigracji i integracji, w tym unijnych instrumentów prawnych. Fundusz powinien również wspierać wymianę informacji i najlepszych praktyk oraz współpracę między różnymi departamentami administracji, a także z innymi państwami członkowskimi.

- (17) Unia powinna kontynuować stałe i szersze wykorzystanie partnerstw na rzecz mobilności jako głównych, strategicznych, kompleksowych i długoterminowych ram współpracy w zakresie zarządzania migracją z państwami trzecimi. Fundusz powinien wspierać działania w ramach partnerstw na rzecz mobilności odbywające się w Unii lub w państwach trzecich oraz mające na celu zaspokojenie potrzeb i realizację priorytetów Unii, w szczególności działania zapewniające ciągłość finansowania, obejmujące zarówno Unię, jak i państwa trzecie.
- (18) Należy nadal wspierać państwa członkowskie i zachęcać je do podejmowania wysiłków na rzecz poprawy zarządzania powrotami we wszelkich wymiarach, mając na uwadze ciągle sprawiedliwe i skuteczne wdrażanie wspólnych norm w kwestii powrotów, w szczególności tych określonych w dyrektywie 2008/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich¹⁵. Fundusz powinien promować opracowywanie na poziomie krajowym strategii powrotów, a także środków wspierających ich skuteczną realizację w państwach trzecich.
- (19) W odniesieniu do dobrowolnych powrotów osób, w tym osób, które chcą powrócić, mimo że nie są objęte obowiązkiem opuszczenia terytorium danego państwa, należy przewidzieć dla takich osób powracających bodźce motywacyjne, takie jak preferencyjne traktowanie w postaci zwiększonej pomocy przy powrocie do kraju. Taki dobrowolny powrót leży w interesie zarówno osoby powracającej, ponieważ pozwala jej na godny powrót, jak i organów – ze względu na oszczędność kosztów. Należy zachęcać państwa członkowskie, aby dawały pierwszeństwo dobrowolnym powrotom.
- (20) Z politycznego punktu widzenia powroty dobrowolne i przymusowe są jednak zjawiskami powiązаныmi i wzajemnie się wzmacniającymi, państwa członkowskie należy więc zachęcać do tego, by w swoich działaniach związanych z zarządzaniem powrotami imigrantów wzmacniały wzajemne uzupełnianie się tych form. Istnieje potrzeba przeprowadzania przymusowych powrotów w celu zabezpieczenia spójności polityki imigracyjnej i azylowej Unii oraz systemów imigracyjnych i azylowych państw członkowskich. Tak więc istnienie możliwości przymusowych powrotów jest warunkiem niezbędnym dla zapewnienia niepodważalności tej polityki i egzekwowalności zasad państwa prawa, co stanowi z kolei istotny element tworzenia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Fundusz powinien zatem wspierać działania państw członkowskich w celu ułatwienia przymusowych powrotów.
- (21) Konieczne jest, aby przedmiotowy Fundusz wspierał podejmowanie w stosunku do osób powracających szczególnych środków w kraju powrotu, aby zapewnić im

---

¹⁵ Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98.

skuteczny powrót na dobrych warunkach do miasta lub regionu ich pochodzenia oraz aby wzmocnić ich trwałą reintegrację z tamtejszą społecznością.

- (22) Umowy Unii o readmisji są integralnym składnikiem unijnej polityki w zakresie powrotów i głównym narzędziem skutecznego zarządzania przepływami migracyjnymi, ponieważ ułatwiają szybki powrót nielegalnych migrantów. Umowy te są ważnym elementem w ramach dialogu i współpracy z państwami trzecimi będącymi krajami pochodzenia i tranzytu nielegalnych migrantów, a ich wdrożenie w państwach trzecich należy wspierać w interesie skutecznych strategii powrotów na poziomie krajowym i unijnym.
- (23) Fundusz powinien uzupełniać i wspierać działania podejmowane przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (agencję Frontex), ustanowioną rozporządzeniem Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r.¹⁶, do której zadań należy udzielanie niezbędnego wsparcia w organizowaniu przez państwa członkowskie działań dotyczących łączonych powrotów oraz ustalanie najlepszych praktyk w zakresie uzyskiwania dokumentów podróży i wydalania obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających na terytorium państw członkowskich.
- (24) Fundusz należy wdrażać z pełnym poszanowaniem praw i zasad zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W działaniach kwalifikowalnych należy przede wszystkim zwrócić uwagę na specyficzną sytuację osób wymagających szczególnego traktowania ze szczególnym uwzględnieniem małoletnich bez opieki i innych małoletnich narażonych na ryzyko, wymagających odpowiednio dopasowanych działań.
- (25) Działania w państwach trzecich i ich dotyczące, objęte wsparciem w ramach Funduszu, należy podejmować w synergii i przy zapewnieniu spójności z innymi działaniami prowadzonymi poza obszarem Unii, które są wspierane za pośrednictwem unijnych instrumentów pomocy zewnętrznej, zarówno geograficznych, jak i tematycznych. Przy realizacji takich działań należy zachować w szczególności pełną spójność z zasadami i ogólnymi celami działań zewnętrznych i polityki zagranicznej Unii związanymi z danym państwem lub regionem. Działania te nie powinny mieć na celu wsparcia działań bezpośrednio nakierowanych na rozwój, a w razie potrzeby powinny uzupełniać pomoc finansową zapewnianą poprzez instrumenty pomocy zewnętrznej. Zapewniona zostanie również spójność z unijną polityką humanitarną, zwłaszcza w odniesieniu do wdrażania pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych.
- (26) Dużą część dostępnych zasobów w ramach Funduszu należy przydzielać proporcjonalnie do odpowiedzialności ponoszonej przez każde państwo członkowskie w wyniku podejmowania wysiłków na rzecz zarządzania przepływami migracyjnymi na podstawie obiektywnych kryteriów. W tym celu należy wykorzystać najnowsze dostępne dane statystyczne dotyczące przepływów migracyjnych¹⁷, takie jak: liczba wniosków o udzielenie azylu złożonych po raz pierwszy, liczba decyzji o nadaniu statusu uchodźcy lub przyznaniu ochrony uzupełniającej, liczba przesiedlonych

---

¹⁶ Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1.

¹⁷ Dane zgromadzone przez Eurostat na podstawie rozporządzenia (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej.

uchodźców, liczba legalnie przebywających obywateli państw trzecich, liczba obywateli państw trzecich, którzy uzyskali zezwolenie na pobyt wydane przez państwo członkowskie, liczba decyzji nakazujących powrót wydanych przez organy krajowe oraz liczba zrealizowanych powrotów.

- (27) Chociaż stosowne jest przydzielenie każdemu państwu członkowskiemu kwoty na podstawie najnowszych dostępnych danych statystycznych, część środków dostępnych w ramach Funduszu powinna być również rozdzielana na potrzeby realizacji działań szczególnych, które wymagają współpracy między państwami członkowskimi i przynoszą znaczącą wartość dodaną dla Unii, oraz na realizację unijnego programu przesiedleń i relokacji.
- (28) W tym celu w niniejszym rozporządzeniu należy określić wykaz działań szczególnych kwalifikujących się do otrzymania środków z Funduszu. Państwom członkowskim, które zobowiążą się do realizowania tych działań, należy przydzielić kwoty dodatkowe.
- (29) W świetle postępów w tworzeniu unijnego programu przesiedleń Fundusz powinien zapewniać celowe wsparcie w postaci zachęt finansowych (kwot ryczałtowych) w odniesieniu do każdego przesiedlonego uchodźcy.
- (30) Mając na uwadze zwiększenie wpływu wysiłków Unii w zakresie przesiedleń na rzecz zapewnienia ochrony uchodźcom oraz zmaksymalizowanie strategicznego wpływu przesiedleń poprzez ich lepsze ukierunkowanie na te osoby, które najbardziej tego potrzebują, wspólne priorytety w odniesieniu do przesiedleń należy formułować na poziomie unijnym co dwa lata na podstawie ogólnych kategorii określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (31) Ze względu na szczególne potrzeby niektóre kategorie uchodźców należy zawsze uwzględniać we wspólnych priorytetach Unii w zakresie przesiedleń.
- (32) Biorąc pod uwagę potrzeby w zakresie przesiedleń określone we wspólnych priorytetach unijnych w zakresie przesiedleń, konieczne jest również zapewnienie dodatkowych zachęt finansowych dla przesiedleń osób w odniesieniu do określonych regionów geograficznych i narodowości, jak również szczególnych kategorii uchodźców, których mają być przesiedlone, jeżeli uznano, że przesiedlenie jest najwłaściwszą odpowiedzią na ich szczególne potrzeby.
- (33) Aby wzmocnić solidarność i udoskonalić podział odpowiedzialności między państwami członkowskimi, szczególnie w odniesieniu do tych państw, których zjawisko przepływów azylowych dotyczy w najwyższym stopniu, należy ustanowić podobny mechanizm oparty na zachętach finansowych również w odniesieniu do przesiedleń osób korzystających z ochrony międzynarodowej.
- (34) Aby uwzględnić znaczące zmiany w przepływach migracyjnych oraz odpowiedzieć na potrzeby związane z systemami azylu i przyjmowania w państwach członkowskich, należy przeprowadzić przegląd śródkresowy. W tym celu należy zachować rezerwę finansową do rozdzielenia w trakcie przeglądu śródkresowego.
- (35) Wsparcie zapewniane w ramach Funduszu będzie skuteczniejsze i przyniesie większą wartość dodaną, jeżeli w niniejszym rozporządzeniu określona zostanie ograniczona

liczba obowiązkowych celów, które muszą być realizowane w programach opracowywanych przez każde państwo członkowskie, uwzględniających ich specyficzną sytuację i potrzeby.

- (36) W celu zwiększenia solidarności konieczne jest uwzględnienie w ramach Funduszu dodatkowego wsparcia – w postaci pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych - na potrzeby reagowania w sytuacjach wyjątkowo dużego napływu migrantów w państwach członkowskich lub państwach trzecich lub w przypadku masowego napływu wysiedleńców, zgodnie z dyrektywą Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami¹⁸.
- (37) Niniejsze rozporządzenie powinno zapewniać kontynuowanie Europejskiej Sieci Migracyjnej, ustanowionej decyzją Rady 2008/381/WE z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Sieci Migracyjnej¹⁹, oraz zapewniać pomoc finansową niezbędną dla jej działań zgodnie z jej celami i zadaniami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (38) Należy zatem uchylić decyzję 2008/381/WE.
- (39) W świetle celu związanego z udzielaniem państwom członkowskim zachęt finansowych w postaci kwot ryczałtowych na potrzeby przesiedleń lub relokacji oraz ze względu na to, że stanowią one niewielką część faktycznych kosztów, należy przewidzieć w niniejszym rozporządzeniu pewne odstępstwa od zasad kwalifikowalności wydatków.
- (40) Aby uzupełnić lub zmienić przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące kwot ryczałtowych z tytułu przesiedleń i relokacji, definicji działań szczególnych oraz wspólnych priorytetów unijnych w zakresie przesiedleń, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Szczególnie istotne jest, aby na etapie prac przygotowawczych Komisja przeprowadziła odpowiednie konsultacje, w tym konsultacje ze specjalistami. W procesie przygotowywania i sporządzania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie właściwych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (41) Aby zapewnić jednolite, skuteczne i terminowe stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję²⁰.
- (42) Finansowanie z budżetu Unii powinno być ukierunkowane na działania, w których interwencja Unii może przynieść dodatkową wartość w porównaniu z działaniami

---

¹⁸ Dz.U. L 212 z 7.8.2001, s. 12.

¹⁹ Dz.U. L 131 z 21.5.2008, s. 7.

²⁰ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

podejmowanymi przez same państwa członkowskie. Ponieważ Unia Europejska ma lepsze niż państwa członkowskie warunki do stworzenia ram dla realizacji solidarności unijnej w odniesieniu do zarządzania przepływami migracyjnymi, wsparcie finansowe zapewnione na mocy niniejszego rozporządzenia powinno przyczynić się w szczególności do wzmacniania zdolności krajowych i unijnych w tym obszarze.

- (43) Do celów zarządzania i wdrażania Fundusz powinien stanowić część spójnych ram, na które składają się niniejsze rozporządzenie i rozporządzenie (UE) nr [.../...] Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Funduszu Migracji i Azylu oraz instrumentu finansowego na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego²¹.
- (44) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie przyczynianie się do skutecznego zarządzania przepływami migracyjnymi w Unii w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości zgodnie ze wspólną polityką azylową, ochroną uzupełniającą, ochroną czasową i wspólną polityką imigracyjną, nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, zaś działanie Unii zapewni lepsze jego osiągnięcie, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (45) Należy uchylić decyzję nr 573/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiającą Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców na lata 2008–2013²².
- (46) Należy uchylić decyzję nr 575/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiającą Europejski Fundusz Powrotów Imigrantów na lata 2008–2013²³.
- (47) Należy uchylić decyzję Rady 2007/435/WE z dnia 25 czerwca 2007 r. ustanawiającą Europejski Fundusz na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich na lata 2007–2013²⁴.
- (48) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia [*nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i w związku z tym nie jest nim związana ani go nie stosuje/powiadomiła o swojej chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia*].
- (49) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

---

²¹ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

²² Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 1.

²³ Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 45.

²⁴ Dz.U. L 168 z 28.6.2007, s. 18.

bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Zjednoczone Królestwo [*nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i w związku z tym nie jest nim związane ani go nie stosuje/powiadomiło o swojej chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia*].

- (50) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i w związku z tym nie jest nim związana ani go nie stosuje,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Cel i zakres

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się Fundusz Migracji i Azylu (zwany dalej „Funduszem”) na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.
2. W niniejszym rozporządzeniu określa się:
  - a) cele wsparcia finansowego i działania kwalifikowalne;
  - b) ogólne ramy dla realizacji działań kwalifikowalnych;
  - c) dostępne zasoby finansowe i ich podział;
  - d) zasady i mechanizm ustanawiania wspólnych priorytetów unijnych w zakresie przesiedleń;
  - e) cele, zadania i strukturę Europejskiej Sieci Migracyjnej.
3. W niniejszym rozporządzeniu przewiduje się stosowanie zasad określonych w rozporządzeniu (UE) nr .../... [rozporządzenie horyzontalne].

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „przesiedlenie” oznacza proces, zgodnie z którym obywatele państw trzecich lub bezpaństwowcy, których status został określony przez konwencję genewską z dnia 28 lipca 1951 r. i którzy uzyskali zezwolenie na pobyt jako uchodźcy w jednym z państw członkowskich, na wniosek Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) złożony w oparciu o potrzebę międzynarodowej ochrony

danej osoby, są przemieszczani z państwa trzeciego do państwa członkowskiego, w którym zezwala im się osiedlić po nadaniu im jednego z następujących statusów:

- (i) statusu uchodźcy w rozumieniu art. 2 lit. d) dyrektywy 2004/83/WE; lub
  - (ii) statusu oferującego na mocy prawa krajowego i unijnego korzyści podobne do tych, jakie wiążą się ze statusem uchodźcy;
- b) „relokacja” oznacza proces, zgodnie z którym osoby, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) i b), przemieszczane są z państwa członkowskiego, które przyznało im międzynarodową ochronę, do innego państwa członkowskiego, w którym zostanie im przyznana równoważna ochrona, lub osoby, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. c), przemieszczane są z państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie ich wniosków do innego państwa członkowskiego, w którym zostaną rozpatrzone ich wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej;
- c) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 ust. 1 Traktatu;
- d) „małoletni bez opieki” oznacza każdego obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca w wieku poniżej 18 lat, który przybywa na terytorium państw członkowskich bez opieki osoby dorosłej, odpowiedzialnej za niego zgodnie z prawem lub z praktyką krajową danego państwa członkowskiego, i dopóki nie zostanie on skutecznie objęty opieką takiej osoby; obejmuje to również małoletniego, który zostaje pozostawiony bez opieki po wjeździe na terytorium państw członkowskich;
- e) „członkowie rodziny” oznaczają każdego zstępного lub wstępного, włącznie z dziećmi przysposobionymi, małżonkami, partnerami, którzy nie zawarli związku małżeńskiego i którzy znajdują się w należycie poświadczonym, stabilnym i długotrwałym związku lub w zarejestrowanym związku partnerskim, jeżeli ma to zastosowanie na mocy prawa krajowego odnośnego państwa członkowskiego;
- f) „sytuacja nadzwyczajna” oznacza sytuację spowodowaną:
- (i) znacznym lub nieproporcjonalnym napływem migrantów do co najmniej jednego państwa członkowskiego, charakteryzującym się przybyciem dużej liczby obywateli państw trzecich, co stanowi poważne i nagłe obciążenie dla infrastruktury przyjmowania i zatrzymywania, systemów azylowych oraz procedur w zakresie azylu w takim państwie,
  - (ii) stosowaniem mechanizmów tymczasowej ochrony w rozumieniu dyrektywy 2001/55/WE, lub
  - (iii) znacznym napływem migrantów do państw trzecich, w przypadku gdy uchodźcy są pozostawieni własnemu losowi z powodu takich wydarzeń, jak zmiany sytuacji politycznej lub konflikty.

Artykuł 3

Cele

1. Celem ogólnym Funduszu jest przyczynianie się do skutecznego zarządzania przepływami migracyjnymi w Unii w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, zgodnie ze wspólną polityką azylową, ochroną uzupełniającą, ochroną czasową i wspólną polityką imigracyjną.

2. W ramach tego celu ogólnego Fundusz przyczynia się do realizacji następujących celów szczegółowych:

- a) wzmocnienie i rozwinięcie wspólnego europejskiego systemu azylowego, w tym jego wymiaru zewnętrznego;

Wskaźnikiem osiągnięcia tego celu jest między innymi stopień poprawy warunków przyjmowania osób ubiegających się o azyl, jakości procedur udzielania azylu, zbieżności odsetków uznanych wniosków azylowych w poszczególnych państwach członkowskich oraz wysiłków państw członkowskich w zakresie przesiedleń.

- b) wsparcie legalnej migracji do Unii zgodnie z gospodarczymi i społecznymi potrzebami państw członkowskich oraz promowanie skutecznej integracji obywateli państw trzecich, w tym osób ubiegających się o azyl i osób korzystających z ochrony międzynarodowej;

Wskaźnikiem osiągnięcia tego celu jest między innymi stopień zwiększenia udziału obywateli państw trzecich w zatrudnieniu, edukacji i procesach demokratycznych.

- c) rozwijanie sprawiedliwych i skutecznych strategii powrotów w państwach członkowskich z naciskiem na zapewnienie stałego charakteru powrotu oraz skutecznej readmisji w krajach pochodzenia;

Wskaźnikiem osiągnięcia tego celu jest między innymi liczba osób powracających.

- d) wzmocnienia solidarności i podziału odpowiedzialności pomiędzy państwami członkowskimi, szczególnie w odniesieniu do tych państw, których zjawisko przepływów migracyjnych i azylowych dotyczy w najwyższym stopniu.

Wskaźnikiem osiągnięcia tego celu jest między innymi stopień zwiększenia wzajemnej pomocy między państwami członkowskim, w tym poprzez współpracę praktyczną i relokację.

Artykuł 4

Grupy docelowe

1. Fundusz przyczynia się do finansowania działań ukierunkowanych na co najmniej jedną z poniższych kategorii osób:

- a) każdy obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec, którego status jest określony w konwencji genewskiej, a który uzyskał zezwolenie na pobyt jako uchodźca w jednym z państw członkowskich;
- b) każdy obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec korzystający z jednej z form ochrony uzupełniającej w rozumieniu dyrektywy 2004/83/WE;

- c) każdy obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec, który złożył wniosek o objęcie jedną z form ochrony, o których mowa w lit. a) i b);
- d) każdy obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec korzystający z ochrony czasowej w rozumieniu dyrektywy 2001/55/WE;
- e) każdy obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec, który jest przesiedlany lub został przesiedlony do państwa członkowskiego;
- f) każdy obywatel państwa trzeciego, który legalnie przebywa w państwie członkowskim lub jest w trakcie uzyskiwania zezwolenia na pobyt w państwie członkowskim;
- g) każdy obywatel państwa trzeciego przebywający na terytorium państwa trzeciego, który zamierza wyemigrować do Unii i zastosował się do konkretnych środków poprzedzających wyjazd lub spełnił warunki określone w prawie krajowym, w tym warunki dotyczące zdolności do integracji ze społeczeństwem danego państwa członkowskiego;
- h) każdy obywatel państwa trzeciego, który nie otrzymał jeszcze ostatecznej decyzji odmownej w sprawie wniosku o zezwolenie na pobyt czasowy, pobyt stały lub przyznanie ochrony międzynarodowej w danym państwie członkowskim i który może zdecydować się na dobrowolny powrót, pod warunkiem że nie uzyskał nowego obywatelstwa i nie opuścił terytorium tego państwa członkowskiego;
- i) każdy obywatel państwa trzeciego, który jest uprawniony do przebywania lub pobytu lub korzysta z jakiejś formy ochrony międzynarodowej w rozumieniu dyrektywy 2004/83/WE lub ochrony czasowej w rozumieniu dyrektywy 2001/55/WE w danym państwie członkowskim i który zdecydował się na dobrowolny powrót, pod warunkiem że nie uzyskał nowego obywatelstwa i nie opuścił terytorium tego państwa członkowskiego;
- j) każdy obywatel państwa trzeciego, który nie spełnia warunków lub przestał spełniać warunki wjazdu do państwa członkowskiego lub pobytu w takim państwie.

2. W stosownych przypadkach i o ile zastosowanie mają te same warunki grupa docelowa obejmuje członków rodziny osób, o których mowa powyżej.

ROZDZIAŁ II

WSPÓLNY EUROPEJSKI SYSTEM AZYLOWY

Artykuł 5

Systemy przyjmowania i azylu

1. W ramach celu szczegółowego zdefiniowanego w art. 3 ust. 2 lit. a) oraz w świetle zatwierdzonych wniosków z dialogu politycznego zawartych w art. 13 rozporządzenia (UE) nr .../... [rozporządzenie horyzontalne] Fundusz wspiera działania ukierunkowane na osoby, o

których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a)–e), i dotyczące w szczególności co najmniej jednego z poniższych zagadnień:

- a) zapewnienia pomocy materialnej, kształcenia, szkoleń, usług pomocniczych oraz opieki zdrowotnej i psychologicznej;
- b) zapewnienia pomocy społecznej, informacji lub pomocy przy dopełnianiu formalności administracyjnych lub prawnych oraz informacji lub doradztwa w sprawie możliwego wyniku procedury udzielania azylu, w tym również w sprawie takich aspektów, jak dobrowolny powrót;
- c) zapewnienia pomocy prawnej i językowej;
- d) zapewnienia specjalnej pomocy osobom wymagającym szczególnego traktowania, takim jak: małoletni, małoletni bez opieki, osoby niepełnosprawne, osoby starsze, kobiety w ciąży, rodzice samotnie wychowujący małoletnie dzieci, ofiary handlu ludźmi, osoby z poważnymi chorobami fizycznymi i umysłowymi lub pourazowymi zaburzeniami stresowymi oraz osoby, które zostały poddane torturom, ofiary zgwałcenia lub innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej;
- e) informowania społeczności lokalnych, a także szkolenia personelu organów lokalnych, które będą miały styczność z osobami przyjmowanymi;
- f) zapewnienia działań integracyjnych z listy zamieszczonej w art. 9 ust. 1, jeżeli wiąże się to z przyjmowaniem osób, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a)–e).

2. W nowych państwach członkowskich, które przystąpią do Unii z dniem 1 stycznia 2013 r., oraz w państwach członkowskich, w których występują określone braki strukturalne w dziedzinie infrastruktury lub usług służących zapewnieniu zakwaterowania, Fundusz może wspierać, oprócz działań kwalifikowalnych wymienionych w ust. 1, również działania mające na celu:

- a) ustanawianie, rozwijanie i udoskonalanie infrastruktury lub usług służących zapewnieniu zakwaterowania;
- b) tworzenie struktur administracyjnych, systemów i szkolenia personelu oraz odpowiednich organów sądowych w celu zapewnienia osobom ubiegającym się o azyl sprawnego dostępu do procedur udzielania azylu oraz skutecznych, wysokiej jakości procedur udzielania azylu.

Artykuł 6

Zdolność państw członkowskich do opracowywania, monitorowania i oceny prowadzonej polityki azylowej

W ramach celu szczegółowego zdefiniowanego w art. 3 ust. 2 lit. a) oraz w świetle zatwierdzonych wniosków z dialogu politycznego zawartych w art. 13 rozporządzenia UE nr .../... [rozporządzenie horyzontalne] do działań kwalifikowalnych należą w szczególności:

- a) działania zwiększające zdolność państw członkowskich do gromadzenia, analizowania i rozpowszechniania danych i statystyk dotyczących procedur udzielania azylu, zdolności przyjmowania oraz działań w zakresie przesiedlania i relokacji;
- b) działania bezpośrednio przyczyniające się do oceny polityki azylowej, takie jak: krajowe oceny skutków, badania prowadzone wśród grup docelowych, opracowywanie wskaźników i analiza porównawcza.

Artykuł 7

Przesiedlanie i relokacja

W ramach celu szczegółowego zdefiniowanego w art. 3 ust. 2 lit. a)–d) oraz w świetle zatwierdzonych wniosków z dialogu politycznego zawartych w art. 13 rozporządzenia UE nr .../... [rozporządzenie horyzontalne] Fundusz wspiera w szczególności następujące działania związane z przesiedlaniem osób, o których mowa w art. 4 lit. e), lub relokacją osób, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a), b) i c):

- a) ustanawianie i opracowywanie krajowych programów dotyczących przesiedlania i relokacji;
- b) ustanawianie odpowiedniej infrastruktury i usług w celu zapewnienia sprawnej i efektywnej realizacji działań w zakresie przesiedlania i relokacji;
- c) tworzenie struktur, systemów i szkolenia personelu w celu prowadzenia misji w państwach trzecich lub innych państwach członkowskich, przeprowadzania rozmów, badań medycznych i badań bezpieczeństwa;
- d) rozpatrywanie potencjalnych spraw dotyczących przesiedlenia lub relokacji przez właściwe organy państw członkowskich z zastosowaniem takich działań, jak: prowadzenie misji w państwach trzecich lub innych państwach członkowskich, przeprowadzanie rozmów, badania medyczne i badania bezpieczeństwa;
- e) ocena zdrowotna i leczenie przed wyjazdem, zaopatrzenie przed wyjazdem, środki informacyjne przed wyjazdem, organizacja podróży, w tym zapewnienie usług medycznego personelu towarzyszącego;
- f) informacje i pomoc po przyjeździe, w tym usługi tłumaczenia ustnego;
- g) wzmocnianie infrastruktury i usług w państwach wyznaczonych do realizacji regionalnych programów ochrony.

ROZDZIAŁ III

INTEGRACJA OBYWATELI PAŃSTW TRZECICH I LEGALNA MIGRACJA

Artykuł 8

Środki w zakresie imigracji i poprzedzające wyjazd

W celu ułatwienia legalnej migracji do Unii i lepszego przygotowania osób, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. g), do integracji ze społeczeństwem przyjmującym w ramach celu szczegółowego zdefiniowanego w art. 3 ust. 2 lit. b) oraz w świetle zatwierdzonych wniosków z dialogu politycznego zawartych w art. 13 rozporządzenia UE nr .../... [rozporządzenie horyzontalne] działania kwalifikowalne w kraju pochodzenia obejmują w szczególności następujące działania:

- a) pakiety informacyjne i kampanie na rzecz zwiększania świadomości społecznej, w tym za pośrednictwem technologii informacyjno-komunikacyjnych i stron internetowych przyjaznych dla użytkowników;
- b) ocena umiejętności i kwalifikacji oraz zwiększanie przejrzystości i równoważności umiejętności i kwalifikacji w krajach pochodzenia;
- c) szkolenia zawodowe;
- d) kursy kształtujące świadomość obywatelską oraz nauczanie języka.

Artykuł 9

Środki w zakresie integracji na poziomie lokalnym i regionalnym

1. W ramach celu szczegółowego zdefiniowanego w art. 3 ust. 2 lit. b) działania kwalifikowalne odbywają się w ramach spójnych strategii, wdrażanych przez organizacje pozarządowe bądź organy lokalne lub regionalne i zaprojektowanych specjalnie na potrzeby integracji – odpowiednio na poziomie lokalnym lub regionalnym – osób, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a)–g). W tym kontekście działania kwalifikowalne obejmują w szczególności następujące działania:

- a) tworzenie i rozwijanie takich strategii integracji, w tym analiza potrzeb, udoskonalanie wskaźników i ocena;
- b) doradztwo i pomoc w takich obszarach, jak: zakwaterowanie, środki utrzymania, poradnictwo społeczne i prawne, opieka medyczna, psychologiczna i socjalna, opieka nad dziećmi;
- c) działania wprowadzające obywateli państw trzecich w społeczeństwo przyjmujące oraz działania umożliwiające tym osobom dostosowanie się do tego społeczeństwa, uzyskanie informacji o swoich prawach i obowiązkach, uczestniczenie w życiu społecznym i kulturalnym oraz uznanie wartości zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej;
- d) środki ukierunkowane na kształcenie, w tym szkolenie językowe i działania wstępne mające na celu ułatwienie dostępu do rynku pracy;
- e) działania zmierzające do wspierania usamodzielnienia się i samowystarczalności obywateli państw trzecich;

- f) działania wspierające autentyczne kontakty i konstruktywny dialog między obywatelami państw trzecich a przyjmującym ich społeczeństwem oraz działania mające na celu zwiększenie akceptacji przez społeczeństwo przyjmujące, w tym poprzez zaangażowanie mediów;
- g) działania wspierające zarówno równy dostęp obywateli państw trzecich do usług publicznych i prywatnych, jak i ich równe traktowanie w kontekście tych usług, w tym dostosowanie tych usług do obsługi obywateli państw trzecich;
- h) budowanie zdolności organizacji wdrażających, w tym wymiana doświadczeń i dobrych praktyk oraz tworzenie sieci kontaktów.

2. W działaniach, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się szczególne potrzeby różnych kategorii obywateli państw trzecich i członków ich rodzin, w tym osób przybywających do danego państwa lub przebywających w nim dla celów zatrudnienia, samozatrudnienia i łączenia rodzin, osób korzystających z ochrony międzynarodowej, osób ubiegających się o azyl, osób przesiedlonych lub relokowanych oraz grup migrantów wymagających szczególnego traktowania, w szczególności małoletnich, małoletnich bez opieki, osób niepełnosprawnych, osób starszych, kobiet w ciąży, rodziców samotnie wychowujących małoletnie dzieci, ofiar handlu ludźmi oraz osób, które zostały poddane torturom, ofiar zgwałcenia lub innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej.

3. W stosownych przypadkach działania, o których mowa w ust. 1, mogą obejmować obywateli państwa członkowskiego, którzy mają migracyjne korzenie, co oznacza że co najmniej jeden z rodziców (tj. matka lub ojciec) jest obywatelem państwa trzeciego;

4. Na potrzeby programowania i realizowania działań, o których mowa w ust. 1, partnerstwo, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia (UE) nr .../... [rozporządzenie horyzontalne], obejmuje organy wyznaczone przez państwa członkowskie do celów zarządzania interwencjami podejmowanymi w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Artykuł 10

Środki służące budowaniu zdolności

W ramach celu szczegółowego zdefiniowanego w art. 3 ust. 2 lit. b) oraz w świetle zatwierdzonych wniosków z dialogu politycznego zawartych w art. 13 rozporządzenia (UE) nr .../... [rozporządzenie horyzontalne] działania kwalifikowalne obejmują w szczególności:

- a) tworzenie strategii służących promowaniu legalnej migracji w celu ułatwienia opracowywania i wdrażania elastycznych procedur przyjmowania, m.in. przez wspieranie współpracy między agencjami pośrednictwa pracy i służbami zatrudnienia z państw członkowskich i państw trzecich, a także wspieranie państw członkowskich we wdrażaniu prawa Unii w dziedzinie migracji, w procesach konsultacji z odpowiednimi zainteresowanymi stronami oraz doradztwa prowadzonego przez ekspertów lub wymiany informacji w zakresie rozwiązań ukierunkowanych na poszczególne narodowości lub kategorie obywateli państw trzecich w odniesieniu do potrzeb rynków pracy;
- b) wzmocnianie zdolności państw członkowskich do opracowywania, wdrażania, monitorowania i oceniania prowadzonych strategii imigracyjnych, polityki i środków

na wszystkich poziomach i we wszystkich departamentach administracji, w szczególności zwiększenie ich zdolności do gromadzenia, analizowania i rozpowszechniania danych i statystyk dotyczących procedur i przepływów migracyjnych, zezwoleń na pobyt i tworzenia narzędzi służących monitorowaniu, systemów oceny, wskaźników i analizy porównawczej na potrzeby pomiaru osiągnięć uzyskiwanych w ramach tych strategii;

- c) zwiększanie zdolności międzykulturowych organizacji wdrażających, które świadczą usługi publiczne i prywatne, w tym instytucji oświatowych, oraz promowanie wymiany doświadczeń i dobrych praktyk, współpracy i tworzenia sieci kontaktów;
- d) tworzenie trwałych struktur organizacyjnych na potrzeby zarządzania integracją i różnorodnością, w szczególności przez współpracę między różnymi zainteresowanymi stronami, która umożliwia urzędnikom na różnych poziomach administracji krajowej szybkie zdobycie informacji o doświadczeniach i najlepszych praktykach z innych państw oraz, w miarę możliwości, łączenie zasobów;
- e) przyczynianie się do dynamicznego, dwutorowego procesu wzajemnego oddziaływania leżącego u podstaw strategii integracji poprzez tworzenie platform konsultacji dla obywateli państw trzecich i wymiany informacji między zainteresowanymi stronami oraz platform dialogu międzykulturowego i międzywyznaniowego pomiędzy społecznościami obywateli państw trzecich lub pomiędzy tymi społecznościami a społeczeństwem przyjmującym, lub między tymi społecznościami a organami określającymi politykę i podejmującymi decyzje.

ROZDZIAŁ IV

POWROTY

Artykuł 11

Środki towarzyszące procedurom powrotu

W ramach celu szczegółowego zdefiniowanego w art. 3 ust. 2 lit. c) oraz w świetle uzgodnionych wniosków z dialogu politycznego zawartych w art. 13 rozporządzenia (UE) nr .../... [rozporządzenie horyzontalne] Fundusz wspiera działania ukierunkowane na osoby, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. h)–j), i dotyczące w szczególności co najmniej jednego z poniższych zagadnień:

- a) tworzenia i udoskonalania infrastruktury lub usług służących zapewnieniu zakwaterowania oraz warunków przyjmowania lub zatrzymywania;
- b) tworzenia struktur administracyjnych, systemów i szkolenia personelu w celu zapewnienia sprawnych procedur powrotu;
- c) zapewnienia pomocy materialnej oraz opieki zdrowotnej i psychologicznej;
- d) zapewnienia pomocy społecznej, informacji lub pomocy przy dopełnianiu formalności administracyjnych lub prawnych oraz informacji lub doradztwa;

- e) zapewnienia pomocy prawnej i językowej;
- f) specjalnej pomocy osobom wymagającym szczególnego traktowania, takim jak: małoletni, małoletni bez opieki, osoby niepełnosprawne, osoby starsze, kobiety w ciąży, rodzice samotnie wychowujący małoletnie dzieci, ofiary handlu ludźmi oraz osoby, które zostały poddane torturom, ofiary zgwałcenia lub innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej.

Artykuł 12

Środki w zakresie powrotów

W ramach celu szczegółowego zdefiniowanego w art. 3 ust. 2 lit. c) oraz w świetle uzgodnionych wniosków z dialogu politycznego zawartych w art. 13 rozporządzenia (UE) nr .../... [rozporządzenie horyzontalne] Fundusz wspiera działania ukierunkowane na osoby, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. h)–j), i dotyczące w szczególności co najmniej jednego z poniższych zagadnień:

- a) współpracy z organami konsularnymi i służbami imigracyjnymi państw trzecich w celu uzyskiwania dokumentów podróży, ułatwiania repatriacji i zapewniania readmisji;
- b) środków w zakresie wspomaganego powrotów dobrowolnych, w tym badań lekarskich i pomocy medycznej, organizacji podróży, wkładu finansowego, doradztwa przed powrotem i po nim oraz wsparcia;
- c) środków mających na celu rozpoczęcie procesu reintegracji osoby powracającej poprzez jej osobisty rozwój, takich jak: zachęty finansowe, szkolenia, pomoc w znalezieniu stażu i zatrudnienia oraz wsparcie na rozpoczęcie działalności gospodarczej;
- d) placówek i usług w państwach trzecich, zapewniających odpowiednie zakwaterowanie tymczasowe i przyjęcie po przyjeździe;
- e) specjalnej pomocy osobom wymagającym szczególnego traktowania, takim jak: małoletni, małoletni bez opieki, osoby niepełnosprawne, osoby starsze, kobiety w ciąży, rodzice samotnie wychowujący małoletnie dzieci, ofiary handlu ludźmi oraz osoby, które zostały poddane torturom, ofiary zgwałcenia lub innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej.

Artykuł 13

Środki służące współpracy praktycznej i budowaniu zdolności

W ramach celu szczegółowego zdefiniowanego w art. 3 ust. 2 lit. c) oraz w świetle uzgodnionych wniosków z dialogu politycznego zawartych w art. 13 rozporządzenia (UE) nr .../... [rozporządzenie horyzontalne] działania kwalifikowalne obejmują w szczególności:

- a) działania mające na celu promowanie i wzmacnianie współpracy operacyjnej między służbami państw członkowskich ds. powrotów, w tym współpracy z organami konsularnymi i służbami imigracyjnymi państw trzecich;
- b) działania mające na celu wspieranie współpracy między służbami państw członkowskich i państw trzecich ds. powrotów, w tym środki służące wzmacnianiu zdolności państw trzecich do przeprowadzania takich działań w zakresie readmisji i reintegracji w ramach umów o readmisji;
- c) działania wzmacniające zdolność do opracowywania skutecznej i trwałej polityki w zakresie powrotów, w szczególności przez wymianę informacji na temat sytuacji w krajach powrotu, wymianę najlepszych praktyk i doświadczeń oraz łączenie zasobów między państwami członkowskimi;
- d) działania zwiększające zdolność do gromadzenia, analizowania i rozpowszechniania danych i statystyk dotyczących procedur i środków w zakresie powrotów, zdolności do przyjmowania i zatrzymywania, powrotów przymusowych i dobrowolnych, monitorowania i reintegracji;
- e) działania bezpośrednio przyczyniające się do oceny polityki w zakresie powrotów, takie jak: krajowe oceny skutków, badania prowadzone wśród grup docelowych, opracowywanie wskaźników i analiza porównawcza.

ROZDZIAŁ V

RAMY FINANSOWANIA I RAMY WDRAŻANIA

Artykuł 14

Zasoby ogólne i wdrażanie

1. Zasoby ogólne przeznaczone na wdrażanie niniejszego rozporządzenia wynoszą 3 869 mln EUR.
2. Władza budżetowa zatwierdza kwotę rocznych środków dla Funduszu w granicach określonych ramami finansowymi.
3. Zasoby ogólne wdraża się poprzez:
  - a) programy krajowe, zgodnie z art. 20;
  - b) działania Unii, zgodnie z art. 21;
  - c) pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, zgodnie z art. 22;
  - d) Europejską Sieć Migracyjną, zgodnie z art. 23;
  - e) pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, zgodnie z art. 24.

4. Dostępne na mocy niniejszego rozporządzenia zasoby ogólne wdraża się w ramach zarządzania dzielonego zgodnie z [art. 55 ust. 1 lit. b) nowego rozporządzenia finansowego]²⁵, z wyjątkiem działań Unii, o których mowa w art. 21, pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych, o której mowa w art. 22, Europejskiej Sieci Migracyjnej, o której mowa w art. 23, oraz pomocy technicznej, o której mowa w art. 24.

5. Zasoby ogólne wykorzystuje się orientacyjnie w następujący sposób:

- a) 3 232 mln EUR na programy krajowe państw członkowskich;
- b) 637 mln EUR na działania Unii, pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, Europejską Sieć Migracyjną i pomoc techniczną Komisji.

Artykuł 15

Zasoby na działania kwalifikowalne w państwach członkowskich

1. Kwotę 3 232 mln EUR przydziela się państwom członkowskim orientacyjnie w następujący sposób:

- a) 2 372 mln EUR, jak wskazano w załączniku I;
- b) 700 mln EUR w oparciu o mechanizm podziału na działania szczególne, o których mowa w art. 16, na unijny program przesiedleń, o którym mowa w art. 17, i na relokację, o której mowa w art. 18;
- c) 160 mln EUR w ramach przeglądu śródkresowego i w okresie począwszy od roku budżetowego 2018, aby uwzględnić ważne zmiany w przepływach migracyjnych lub odpowiedzieć na szczególne potrzeby określone przez Komisję, o których mowa w art. 19.

2. Kwotę, o której mowa w ust. 1 lit. b), przeznacza się na wsparcie:

- a) działań szczególnych wymienionych w załączniku II,
- b) przesiedlenia osób, o których mowa w art. 4 lit. e), lub relokacji osób, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a), b) i c).

Artykuł 16

Zasoby na działania szczególne

1. Państwa członkowskie mogą otrzymać dodatkową kwotę, o której mowa w art. 15 ust. 2 lit. a), pod warunkiem że jest ona odpowiednio wskazana w programie i zostanie wykorzystana na realizację działań szczególnych. Te działania szczególne są wymienione w załączniku II.

---

²⁵ Wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie reguł finansowych mających zastosowanie do budżetu rocznego Unii (COM(2010) 815 wersja ostateczna z 22.12.2010). Wniosek ten stanowi formalne wycofanie przez Komisję poprzednich wniosków ustawodawczych: COM(2010) 71 wersja ostateczna oraz COM(2010) 260 wersja ostateczna.

2. Aby uwzględnić nowe zmiany w zakresie polityki, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 26 w celu zmiany załącznika II w kontekście przeglądu śródkresowego. Na podstawie zmienionego wykazu działań szczególnych państwa członkowskie mogą otrzymać kwotę dodatkową zgodnie z ust. 1, w zależności od dostępności zasobów.

3. Kwoty dodatkowe, o których mowa w ust. 1 i 2, przydziela się państwom członkowskim na mocy indywidualnych decyzji w sprawie finansowania zatwierdzających lub zmieniających ich program krajowy w kontekście przeglądu śródkresowego, zgodnie z procedurą określoną w art. 14 i 15 rozporządzenia (UE) nr .../... [rozporządzenie horyzontalne]. Kwoty te wykorzystuje się wyłącznie na realizację działań szczególnych.

Artykuł 17

Zasoby na unijny program przesiedleń

1. Oprócz przydziału obliczonego zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. a) państwa członkowskie co dwa lata otrzymują kwotę dodatkową zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. b) w oparciu o kwotę ryczałtową w wysokości 6 000 EUR na każdą przesiedloną osobę.

2. Kwotę ryczałtową, o której mowa w ust. 1, zwiększa się do 10 000 EUR na każdą przesiedloną osobę zgodnie ze wspólnymi priorytetami unijnymi w zakresie przesiedleń ustanowionymi zgodnie z ust. 3 i 4 oraz wymienionymi w załączniku III.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 26 w celu określenia co dwa lata wspólnych priorytetów unijnych w zakresie przesiedleń w oparciu o poniższe kategorie ogólne:

- osoby z państwa lub regionu wyznaczonego do realizacji regionalnego programu ochrony;
- osoby z państwa lub regionu określonego w prognozach UNHCR dotyczących przesiedleń i w przypadku, gdy wspólne działania Unii miałyby znaczący wpływ na zaspokojenie potrzeb w zakresie ochrony;
- osoby należące do kategorii szczególnej objętej kryteriami UNHCR w zakresie przesiedleń.

4. Poniższe grupy uchodźców wymagające szczególnego traktowania w każdym przypadku uwzględnia się we wspólnych priorytetach unijnych w zakresie przesiedleń i kwalifikuje do kwoty ryczałtowej określonej w ust. 2:

- kobiety i dzieci narażone na ryzyko,
- małoletni bez opieki,
- osoby wymagające opieki medycznej, którą można zapewnić wyłącznie w drodze przesiedlenia,
- osoby potrzebujące natychmiastowego lub pilnego przesiedlenia z powodów prawnych oraz wymagające ochrony fizycznej.

5. W przypadku, gdy państwo członkowskie przesiedla osobę należącą do więcej niż jednej z kategorii, o których mowa w ust. 1 i 2, otrzymuje ono kwotę ryczałtową na daną osobę tylko jeden raz.

6. Komisja określa, w drodze aktów wykonawczych, harmonogram i inne warunki wdrożenia związane z mechanizmem przydziału zasobów na rzecz unijnego programu przesiedleń zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2.

7. Kwoty dodatkowe, o których mowa w ust. 1, przydziela się państwom członkowskim co dwa lata: za pierwszym razem na mocy indywidualnej decyzji w sprawie finansowania zatwierdzającej ich program krajowy zgodnie z procedurą określoną w art. 14 rozporządzenia (UE) nr .../... [rozporządzenie horyzontalne], a następnie na mocy decyzji w sprawie finansowania, która ma zostać załączona do decyzji zatwierdzających ich program krajowy. Wspomnianych kwot nie można przenosić na inne działania w ramach programu krajowego.

8. W celu skutecznej realizacji celów unijnego programu przesiedleń i w granicach dostępnych zasobów Komisja jest uprawniona do przyjęcia w stosownych przypadkach aktów delegowanych zgodnie z art. 26 w celu dostosowania kwot ryczałtowych, o których mowa w ust. 1 i 2.

Artykuł 18

Zasoby na relokację

1. Oprócz przydziału obliczonego zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. a) państwa członkowskie otrzymują w stosownych przypadkach kwotę dodatkową, jak określono w art. 15 ust. 2 lit. b), w oparciu o kwotę ryczałtową w wysokości 6 000 EUR na każdą osobę relokowaną z innego państwa członkowskiego.

2. Komisja określa harmonogram i inne warunki wdrożenia związane z mechanizmem przydziału zasobów na relokację zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

3. Kwoty dodatkowe, o których mowa w ust. 1, przydziela się państwom członkowskim regularnie: za pierwszym razem na mocy indywidualnych decyzji w sprawie finansowania zatwierdzających ich program krajowy zgodnie z procedurą określoną w art. 14 rozporządzenia (UE) nr .../... [rozporządzenie horyzontalne], a następnie na mocy decyzji w sprawie finansowania, która ma zostać załączona do decyzji zatwierdzającej ich program krajowy. Wspomnianych kwot nie można przenosić na inne działania w ramach programu krajowego.

4. W celu skutecznej realizacji celów solidarności i podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi oraz w granicach dostępnych zasobów Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 26 w celu dostosowania kwoty ryczałtowej, o której mowa w ust. 1.

Artykuł 19

Zasoby w ramach przeglądu śródkresowego

1. W celu przydzielenia kwoty wskazanej w art. 15 ust. 1 lit. c) Komisja do dnia 31 maja 2017 r. ocenia potrzeby państw członkowskich w odniesieniu do ich systemów azylu i przyjmowania, ich sytuacji pod względem przepływów migracyjnych w latach 2014–2016 oraz przewidywanego rozwoju sytuacji.

Komisja w swojej ocenie wykorzystuje między innymi informacje uzyskane od Eurostatu, Europejskiej Sieci Migracyjnej i EASO oraz analizę ryzyka sporządzoną przez agencję Frontex.

Na podstawie tej analizy Komisja określa poziom szczególnych potrzeb w odniesieniu do systemów azylu i przyjmowania oraz w odniesieniu do napływu migrantów w państwach członkowskich poprzez agregowanie następujących współczynników:

- a) systemy azylu i przyjmowania:
  - (i) współczynnik 1 dla braku szczególnych potrzeb
  - (ii) współczynnik 1,5 dla umiarkowanych szczególnych potrzeb
  - (iii) współczynnik 3 dla poważnych szczególnych potrzeb
- b) napływ migrantów:
  - (i) współczynnik 1 dla braku szczególnego napływu
  - (ii) współczynnik 1,5 dla umiarkowanego szczególnego napływu
  - (iii) współczynnik 3 dla poważnego szczególnego napływu

2. Według tego wzoru Komisja określa, w drodze aktów wykonawczych, państwa członkowskie, które otrzymają kwotę dodatkową, i opracowuje macierz przydziału dostępnych zasobów między te państwa członkowskie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 3.

Artykuł 20

Programy krajowe

1. W ramach programów, które zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr .../... [rozporządzenie horyzontalne] podlegają badaniu i zatwierdzaniu, państwa członkowskie realizują w szczególności następujące cele:

- a) wspieranie tworzenia wspólnego europejskiego systemu azylowego poprzez zapewnienie skutecznego i jednolitego stosowania unijnego dorobku prawnego w dziedzinie azylu;
- b) wspieranie tworzenia i rozwijania unijnego programu przesiedleń poprzez oferowanie trwałych rozwiązań uchodźcom, którzy utknęli w państwach trzecich, w szczególności zgodnie ze wspólnymi priorytetami unijnymi w zakresie przesiedleń;
- c) opracowywanie i rozwijanie na poziomie lokalnym/regionalnym strategii integracji obejmujących różne aspekty przebiegającego dwukierunkowo, dynamicznego

procesu, zaspokajających szczególne potrzeby różnych kategorii migrantów i prowadzących do powstawania skutecznych partnerstw między wszystkimi zainteresowanymi stronami;

- d) opracowywanie programu wspomaganych powrotów dobrowolnych obejmującego element reintegracji.

2. Państwa członkowskie zapewniają zgodność wszystkich działań objętych wsparciem w ramach przedmiotowego Funduszu z unijnym dorobkiem prawnym w dziedzinie azylu i imigracji, nawet jeśli nie są one związane odpowiednimi środkami ani ich nie stosują.

Artykuł 21

Działania Unii

1. Z inicjatywy Komisji można wykorzystywać Fundusz do finansowania działań transnarodowych lub działań o szczególnym znaczeniu dla Unii dotyczących celów ogólnych i szczegółowych, o których mowa w art. 3.

2. Aby kwalifikować się do finansowania, działania Unii muszą w szczególności służyć realizacji takich celów jak:

- a) zacieśnianie współpracy z Unią przy wdrażaniu prawa Unii i dobrych praktyk w dziedzinie azylu, w tym przesiedlania i relokacji, legalnej migracji, z uwzględnieniem integracji obywateli państw trzecich i powrotów;
- b) tworzenie transnarodowych sieci współpracy oraz projektów pilotażowych, w tym projektów innowacyjnych, opartych na ponadnarodowych partnerstwach podmiotów znajdujących się w co najmniej dwóch państwach członkowskich, mających za zadanie wspieranie innowacji, ułatwianie wymiany doświadczeń i dobrych praktyk;
- c) badania dotyczące możliwych nowych form współpracy Unii w dziedzinie azylu, imigracji, integracji i powrotów oraz odnośnego prawa unijnego, rozpowszechniania i wymiany informacji na temat najlepszych praktyk oraz wszelkich innych aspektów polityki w zakresie azylu, imigracji, integracji i powrotów, z uwzględnieniem komunikacji instytucjonalnej w zakresie priorytetów polityki Unii;
- d) opracowywanie i stosowanie przez państwa członkowskie wspólnych narzędzi, metod i wskaźników statystycznych do celów pomiaru rozwoju polityki azylowej oraz polityki w dziedzinie legalnej migracji, integracji i powrotów;
- e) przygotowywanie, monitorowanie, wsparcie administracyjne i techniczne, rozwój mechanizmu oceny, wymaganego do wdrażania polityki w obszarze azylu i imigracji;
- f) współpraca z państwami trzecimi, w szczególności w ramach wdrażania umów o readmisji, partnerstw na rzecz mobilności i regionalnych programów ochrony.

3. Realizacja działań, o których mowa w niniejszym artykule, odbywa się zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr .../... [rozporządzenie horyzontalne].

Artykuł 22

Pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych

1. Fundusz zapewnia pomoc finansową w celu zaspokojenia pilnych i szczególnych potrzeb w przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej.
2. Realizacja pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych odbywa się zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) nr .../... [rozporządzenie horyzontalne].

Artykuł 23

Europejska Sieć Migracyjna

1. Fundusz wspiera Europejską Sieć Migracyjną i zapewnia pomoc finansową niezbędną dla jej działalności i przyszłego rozwoju.
2. Cele Europejskiej Sieci Migracyjnej są następujące:
  - a) pełnienie funkcji unijnego komitetu doradczego ds. migracji i azylu poprzez wspólne koordynowanie działań i współpracę zarówno na poziomie krajowym, jak i unijnymi z przedstawicielami państw członkowskich, środowiska akademickiego, społeczeństwa obywatelskiego, ośrodków analitycznych i innych podmiotów unijnych/międzynarodowych;
  - b) zaspokajanie zapotrzebowania instytucji unijnych i państw członkowskich na informacje o migracji i azylu poprzez dostarczanie aktualnych, obiektywnych, wiarygodnych i porównywalnych informacji na temat migracji i azylu, które pomogą kształtować politykę Unii Europejskiej w tych dziedzinach;
  - c) dostarczanie ogółowi społeczeństwa informacji, o których mowa w lit. b).
3. Aby osiągnąć swoje cele, Europejska Sieć Migracyjna:
  - a) gromadzi i wymienia aktualne, obiektywne, wiarygodne i porównywalne dane i informacje z wielu różnych źródeł między innymi na posiedzeniach, za pośrednictwem środków elektronicznych, przez powszechnie wykonywane badania i ankiety ad hoc;
  - b) analizuje dane i informacje, o których mowa w lit. a), zwiększając przy tym ich porównywalność, i przedstawia wyniki w przystępnej postaci szczególnie dla decydentów;
  - c) przygotowuje i publikuje okresowe sprawozdania na temat sytuacji migracyjnej i azylowej w Unii i państwach członkowskich;
  - d) poprzez dostarczanie opracowanych przez siebie informacji służy społeczeństwu jako źródło obiektywnych, bezstronnych informacji na temat migracji i azylu.
4. Europejska Sieć Migracyjna, EASO i agencja Frontex dopilnowują, aby prowadzone przez nich działania były spójne i skoordynowane.

5. Europejska Sieć Migracyjna składa się z:

- a) Komisji, która koordynuje prace Europejskiej Sieci Migracyjnej i w szczególności zapewnia odpowiednie przełożenie priorytetów politycznych Unii w dziedzinie migracji i azylu na prace Sieci;
- b) komitetu kierowniczego, który udziela wskazówek politycznych i zatwierdza działania Europejskiej Sieci Migracyjnej, złożonego z przedstawiciela Komisji oraz ekspertów z państw członkowskich, Parlamentu Europejskiego i innych odpowiednich podmiotów;
- c) krajowych punktów kontaktowych wyznaczanych przez państwa członkowskie, z których każdy składa się z co najmniej trzech ekspertów, którzy dysponują wspólnie odpowiednią wiedzą fachową na temat azylu i migracji, w tym kształtowania polityki, prawa, badań i statystyki, oraz którzy koordynują i zapewniają krajowy wkład w działania, o których mowa w art. 19 ust. 1, w celu uzyskania wkładu wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron;
- d) innych odpowiednich podmiotów na poziomie krajowym i unijnym w dziedzinie migracji i azylu.

6. Komisja ustanawia, w drodze aktów wykonawczych, szczegółowe zasady funkcjonowania Europejskiej Sieci Migracyjnej, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2.

7. Kwotę udostępnianą Europejskiej Sieci Migracyjnej w ramach rocznych środków Funduszu i program pracy określający priorytety jej działania przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 3, oraz w miarę możliwości w połączeniu z programem prac dotyczącym działań Unii i pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych.

8. Pomoc finansowa przewidziana na działania Europejskiej Sieci Migracyjnej przyjmuje w stosownych przypadkach formę dotacji dla krajowych punktów kontaktowych oraz zamówień publicznych, zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

Artykuł 24

Pomoc techniczna

1. Z inicjatywy Komisji lub w jej imieniu na pomoc techniczną wykorzystuje się rocznie do 2,5 mln EUR ze środków Funduszu zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr .../... [rozporządzenie horyzontalne].

2. Z inicjatywy państwa członkowskiego w ramach Funduszu przeznacza się do 5 % całkowitej kwoty przydzielonej danemu państwu członkowskiemu na pomoc techniczną w ramach programu krajowego zgodnie z art. 20 rozporządzenia (UE) nr .../... [rozporządzenie horyzontalne].

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 25

Przepisy szczegółowe dotyczące kwot ryczałtowych z tytułu przesiedleń i relokacji

Na zasadzie odstępstwa od zasad kwalifikowalności wydatków określonych w art. 18 rozporządzenia (UE) nr .../... [rozporządzenie horyzontalne], szczególnie w odniesieniu do kwot ryczałtowych i stawek zryczałtowanych, kwoty ryczałtowe przydzielane państwom członkowskim z tytułu przesiedlenia lub relokacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem:

- są wyłączone z obowiązku oparcia na danych statystycznych lub historycznych; oraz
- są przyznawane pod warunkiem, że osoba, z tytułu której przydziela się kwotę ryczałtową, została skutecznie przesiedlona lub relokowana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 26

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, powierza się Komisji na okres siedmiu lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie, o ile Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 27

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Wspólny Komitet ds. Azylu, Migracji i Bezpieczeństwa, ustanowiony na mocy art. 55 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr .../... [rozporządzenie horyzontalne].

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 28

Przegląd

Na podstawie wniosku Komisji Parlament Europejski i Rada dokonają przeglądu niniejszego rozporządzenia najpóźniej do dnia 30 czerwca 2020 r.

Artykuł 29

Zastosowanie rozporządzenia (UE) nr .../... [rozporządzenia horyzontalnego]

Do przedmiotowego Funduszu mają zastosowanie przepisy [rozporządzenia (UE) nr .../...].

Artykuł 30

Uchylenie

Następujące decyzje tracą moc ze skutkiem od 1 stycznia 2014 r.:

- a) decyzja nr 573/2007/WE;
- b) decyzja nr 575/2007/WE;
- c) decyzja 2007/435/WE;
- d) decyzja 2008/381/WE.

Artykuł 31

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na kontynuację ani modyfikację, w tym całkowite lub częściowe anulowanie, odnośnych projektów i rocznych programów aż do ich zamknięcia, pomocy zatwierdzonej przez Komisję na podstawie decyzji nr 573/2007/WE, 575/2007/WE i 2007/435/WE ani żadnych innych aktów prawnych mających zastosowanie do tej pomocy na dzień 31 grudnia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na kontynuację ani modyfikację, w tym całkowite lub częściowe anulowanie, wsparcia finansowego zatwierdzonego przez Komisję na podstawie

decyzji 2008/381/WE ani żadnych innych aktów prawnych mających zastosowanie do tej pomocy na dzień 31 grudnia 2013 r.

2. Przyjmując decyzje w sprawie współfinansowania na mocy niniejszego rozporządzenia, Komisja uwzględnia środki przyjęte na podstawie decyzji nr 573/2007/WE, 575/2007/WE, 2007/435/WE i 2008/381/WE przed [data publikacji w Dzienniku Urzędowym], mające skutki finansowe w okresie objętym współfinansowaniem.

3. Sumy przeznaczone na współfinansowanie, zatwierdzone przez Komisję między dniem 1 stycznia 2011 r. a dniem 31 grudnia 2013 r., w odniesieniu do których nie przesłano Komisji w terminie wyznaczonym na złożenie sprawozdania końcowego dokumentów wymaganych do zamknięcia działań, są przez nią automatycznie umarżane do dnia 31 grudnia 2017 r., co skutkuje koniecznością zwrotu nienależnie wypłaconych kwot.

4. Kwoty dotyczące działań zawieszonych ze względu na postępowania prawne lub odwołania administracyjne o skutku zawieszającym nie są uwzględniane przy obliczaniu kwoty podlegającej automatycznemu umorzeniu.

Artykuł 32

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZALĄCZNIK I

Orientacyjny wieloletni podział na poszczególne państwa członkowskie na lata 2014-2020

Państwo członkowskie	Kwota minimalna	Dane statystyczne	OGÓLEM
Austria	5 000 000 EUR	63 223 378 EUR	68 223 378 EUR
Belgia	5 000 000 EUR	74 592 179 EUR	79 592 179 EUR
Bułgaria	5 000 000 EUR	6 492 853 EUR	11 492 853 EUR
Cypr	5 000 000 EUR	22 924 043 EUR	27 924 043 EUR
Republika Czeska	5 000 000 EUR	24 608 422 EUR	29 608 422 EUR
Estonia	5 000 000 EUR	5 283 369 EUR	10 283 369 EUR
Finlandia	5 000 000 EUR	17 858 874 EUR	22 858 874 EUR
Francja	5 000 000 EUR	259 144 969 EUR	264 144 969 EUR
Niemcy	5 000 000 EUR	207 601 650 EUR	212 601 650 EUR
Grecja	5 000 000 EUR	255 226 050 EUR	260 226 050 EUR
Węgry	5 000 000 EUR	19 064 351 EUR	24 064 351 EUR
Irlandia	5 000 000 EUR	17 950 380 EUR	22 950 380 EUR
Włochy	5 000 000 EUR	322 612 301 EUR	327 612 301 EUR
Łotwa	5 000 000 EUR	8 728 530 EUR	13 728 530 EUR
Litwa	5 000 000 EUR	4 327 992 EUR	9 327 992 EUR
Luksemburg	5 000 000 EUR	2 200 106 EUR	7 200 106 EUR
Malta	5 000 000 EUR	9 484 725 EUR	14 484 725 EUR
Niderlandy	5 000 000 EUR	86 470 175 EUR	91 470 175 EUR
Polska	5 000 000 EUR	56 510 753 EUR	61 510 753 EUR
Portugalia	5 000 000 EUR	25 748 854 EUR	30 748 854 EUR
Rumunia	5 000 000 EUR	15 536 629 EUR	20 536 629 EUR
Słowacja	5 000 000 EUR	8 604 418 EUR	13 604 418 EUR
Słowenia	5 000 000 EUR	10 451 804 EUR	15 451 804 EUR
Hiszpania	5 000 000 EUR	246 997 020 EUR	251 997 020 EUR
Szwecja	5 000 000 EUR	117 165 199 EUR	122 165 199 EUR
Zjednoczone Królestwo	5 000 000 EUR	353 190 975 EUR	358 190 975 EUR
Państwa członkowskie ogółem	130 000 000,00 EUR	2 242 000 000 EUR	2 372 000 000 EUR

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz działań szczególnych zgodnie z art. 16

- (1) Tworzenie i rozwijanie w Unii ośrodków tranzytu i rozpatrywania wniosków uchodźców, w szczególności w celu wspierania działań w zakresie przesiedleń we współpracy z UNHCR
- (2) Nowe rozwiązania, we współpracy z UNHCR, w zakresie dostępu do procedur udzielania azylu, ukierunkowane na główne kraje tranzytu, takie jak programy ochrony dla określonych grup lub pewne procedury w zakresie rozpatrywania wniosków o udzielenie azylu
- (3) Wspólne inicjatywy państw członkowskich w dziedzinie integracji, takie jak analizy porównawcze, wzajemne oceny lub badanie modułów europejskich, na przykład dotyczące nauki języka lub organizowania programów wprowadzających
- (4) Wspólne inicjatywy mające na celu określenie i wdrożenie nowych rodzajów podejścia w odniesieniu do procedur przy pierwszym kontakcie i standardów ochrony w przypadku małoletnich bez opieki
- (5) Działania dotyczące łączonych powrotów, w tym wspólne działania w zakresie wdrażania unijnych umów o readmisji
- (6) Wspólne projekty reintegracji w krajach pochodzenia mające na celu doprowadzenie do trwałych powrotów, a także wspólne działania zwiększające zdolność państw trzecich do wdrażania unijnych umów o readmisji
- (7) Wspólne inicjatywy mające na celu przywracanie jedności rodziny i reintegrację małoletnich bez opieki w ich krajach pochodzenia
- (8) Tworzenie wspólnych ośrodków ds. migracji w państwach trzecich, a także wspólnych projektów służących promowaniu współpracy między agencjami pośrednictwa pracy i służbami zatrudnienia w państwach członkowskich i państwach trzecich

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz wspólnych priorytetów unijnych w zakresie przesiedleń na lata 2014–2015

- (1) Regionalny program ochrony w Europie Wschodniej (Białoruś, Mołdawia, Ukraina)
- (2) Regionalny program ochrony w Rogu Afryki (Dżibuti, Kenia, Jemen)
- (3) Regionalny program ochrony w Afryce Północnej (Egipt, Libia, Tunezja)
- (4) Uchodźcy w regionie Afryki Wschodniej/Wielkich Jezior
- (5) Uchodźcy iraccy w Syrii, Libanie i Jordanii
- (6) Uchodźcy iraccy w Turcji

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cel/cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego
- 1.7. Przewidywany(-e) tryb(-y) zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
  - 3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki
  - 3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne
  - 3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne
  - 3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi
  - 3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Komunikat „Budowanie otwartej i bezpiecznej Europy: budżet spraw wewnętrznych na lata 2014–2020”;

Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego ogólne przepisy dotyczące Funduszu Migracji i Azylu oraz instrumentu finansowego na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego;

Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego Fundusz Migracji i Azylu.

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wnioski/inicjatywa²⁶

Obecnie dział 3 tytuł 18 – Sprawy wewnętrzne

Przyszłe wieloletnie perspektywy finansowe: Dział 3 (Bezpieczeństwo i obywatelstwo) – „Fundusz Migracji i Azylu”

Charakter wniosku/inicjatywy

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania** (finansowanie spraw wewnętrznych na lata 2014–2020)

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**²⁷

Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.3. Cele

1.3.1. Wieloletni(e) cel(e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie

Ostatecznym celem polityk dotyczących spraw wewnętrznych jest stworzenie obszaru bez granic wewnętrznych, na który obywatele UE oraz obywatele państw trzecich mogą wjechać, po którym mogą się poruszać, na którym mogą żyć i pracować, wnosząc nowe pomysły, kapitał, wiedzę i innowacje oraz pracując w zawodach wykazujących deficytowość na krajowych rynkach pracy, przekonani, że ich prawa są w pełni przestrzegane, a ich bezpieczeństwo zapewnione. Współpraca z państwami

²⁶ ABM: Activity Based Management: zarządzanie kosztami działań - ABB: Activity Based Budgeting: budżet zadaniowy.

²⁷ O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

niebędącymi członkami UE i organizacjami międzynarodowymi jest niezbędna do osiągnięcia tego celu.

Wzrastające znaczenie polityk dotyczących spraw wewnętrznych zostało potwierdzone w programie sztokholmskim i odnośnym planie działania, których wdrożenie stanowi strategiczny priorytet Unii i obejmuje takie dziedziny, jak: migracja (legalna migracja i integracja; azyl; nielegalna migracja i powrót), bezpieczeństwo (zapobieganie terroryzmowi i przestępczości zorganizowanej oraz ich zwalczanie; współpraca policyjna) oraz zarządzanie granicami zewnętrznymi (w tym polityka wizowa), jak również wymiar zewnętrzny tych polityk. Traktat lizboński umożliwia również Unii ambitniejsze reagowanie na bieżące obawy obywateli w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Priorytety polityczne w dziedzinie spraw wewnętrznych, w szczególności kwestię integracji obywateli państw trzecich, powinno się postrzegać w kontekście siedmiu inicjatyw przewodnich przedstawionych w strategii „Europa 2020”, która ma na celu pomoc UE w przewyżczeniu obecnego kryzysu finansowego i gospodarczego oraz uzyskaniu inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu.

Fundusz Migracji i Azylu zapewni wsparcie finansowe, które jest potrzebne, aby przełożyć cele Unii w dziedzinie spraw wewnętrznych na wymierne rezultaty.

1.3.2. Cel(e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

FUNDUSZ MIGRACJI I AZYLU

- a) wzmocnienie i rozwijanie wspólnego europejskiego systemu azylowego, w tym jego wymiaru zewnętrznego;
- b) wspieranie legalnej migracji do Unii zgodnie z potrzebami gospodarczymi i społecznymi państw członkowskich oraz promowanie skutecznej integracji obywateli państw trzecich, w tym osób ubiegających się o azyl i osób korzystających z ochrony międzynarodowej;
- c) udoskonalanie stosowanych przez państwa członkowskie strategii sprawiedliwych i skutecznych powrotów z naciskiem na trwały charakter powrotów i skuteczną readmisję do krajów pochodzenia;
- d) wzmocnienie solidarności i podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi, zwłaszcza wobec państw najbardziej dotkniętych przepływami migracyjnymi i azylowymi.

Obecne działania ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa: 18.03 (Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców, środki nadzwyczajne i Europejski Fundusz na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich) i 18.02 (w zakresie, w którym dotyczy Europejskiego Funduszu Powrotów Imigrantów).

1.3.3. Oczekiwany(-e) wynik(i) i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Wpływ wniosku na beneficjentów/grupy docelowe jest opisany bardziej szczegółowo w punkcie 4.1.2 oceny skutków.

Co do zasady uproszczenia wprowadzone na wszystkich poziomach procesu finansowania i w każdym trybie zarządzania będą miały wyraźnie korzystny wpływ na procesy dotyczące zarządzania wsparciem finansowym.

Głównymi beneficjentami wsparcia finansowego na rzecz azylu i migracji będą służby państw członkowskich odpowiedzialne za wdrażanie odpowiednich przepisów lub strategii oraz organizacje międzynarodowe lub pozarządowe działające w obszarze azylu i migracji (procedury przyjmowania, środki integracyjne i działania dotyczące powrotów).

Grupy docelowe, które skorzystają na zmianach, to: osoby ubiegające się o azyl, osoby korzystające z ochrony międzynarodowej, przesiedleni uchodźcy i inni obywatele państw trzecich, którzy przyjeżdżają do UE z różnych powodów i mają różne potrzeby (np. ekonomiczne, łączenie rodzin, małoletni bez opieki itp.). Łatwiejsze będzie docieranie do tych grup docelowych, gdyż połączenie różnych działań dotyczących zarządzania w jeden Fundusz ułatwi dostęp do finansowania (jeden organ odpowiedzialny, większa widoczność i jaśniejszy zakres interwencji) i umożliwi bardziej elastyczne wsparcie (np. działania tego samego rodzaju skierowane do różnych grup docelowych). Zostanie także poszerzony zakres interwencji, który obejmie cały łańcuch migracyjny złożony z różnych grup docelowych, w tym szersze grupy docelowe tj. obywatele państw trzecich drugiego pokolenia (gdzie matka lub ojciec są obywatelami państwa trzeciego).

1.3.4. Wskaźniki wyników i wpływu

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Ze względu na potrzebę przeprowadzenia dialogu politycznego przed opracowaniem programów krajowych na tym etapie nie jest możliwe ustalenie ostatecznego zestawu wskaźników, które będą wykorzystane do pomiaru osiągnięć wyżej wymienionych celów.

Jednak, w odniesieniu do obszaru **azylu i migracji**, wskaźniki objęłyby m.in. stopień poprawy warunków przyjmowania osób ubiegających się o azyl, jeśli chodzi o jakość procedur udzielania azylu, zbieżności odsetków uznanych wniosków azytowych w poszczególnych państwach członkowskich oraz wysiłki państw członkowskich w zakresie przesiedleń, stopień zwiększenia udziału obywateli państw trzecich w zatrudnieniu, edukacji i procesach demokratycznych, liczbę osób powracających oraz stopień zwiększenia wzajemnej pomocy między państwami członkowskim, w tym poprzez współpracę praktyczną i relokację.

1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.4.1. *Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona(-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

W latach 2014–2020 UE nadal będzie musiała się zmierzyć z istotnymi wyzwaniami w dziedzinie spraw wewnętrznych. Ze względu na przemiany demograficzne, zmiany strukturalne na rynkach pracy oraz tendencje w zakresie poszukiwanych kwalifikacji, perspektywiczna polityka w dziedzinie legalnej migracji i integracji będzie mieć zasadnicze znaczenie dla zwiększenia unijnej konkurencyjności i spójności społecznej, wzbogacając nasze społeczeństwa oraz dając szanse wszystkim. UE musi także podejmować właściwe kroki w odpowiedzi na nielegalną migrację oraz walczyć z handlem ludźmi. Jednocześnie musimy nadal okazywać solidarność osobom potrzebującym międzynarodowej ochrony. Realizacja bardziej skutecznego i efektywnego wspólnego europejskiego systemu azyłowego, który będzie odzwierciedlać nasze wartości, pozostaje priorytetem.

Współpraca z państwami niebędącymi członkami UE i organizacjami międzynarodowymi jest niezbędna do osiągnięcia tych celów. Ostatnie wydarzenia w północnej Afryce dowiodły, jak ważne

dla UE jest przyjęcie wszechstronnego i skoordynowanego podejścia w stosunku do migracji, granic i bezpieczeństwa. Nabierający znaczenia wymiar zewnętrzny polityki spraw wewnętrznych UE musi zatem zostać wzmocniony, w pełnej zgodności z polityką zagraniczną Unii.

1.4.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej

Zarządzanie przepływami migracyjnymi stanowi wyzwanie, z którym poszczególne państwa nie poradzą sobie same. Jest to obszar, w którym występuje oczywista wartość dodana płynąca z wykorzystania budżetu UE.

Niektóre państwa członkowskie są znacząco obciążone ze względu na swoje szczególne położenie geograficzne oraz długość granic zewnętrznych Unii, do których zarządzania są zobowiązane. Zasada solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności między państwa członkowskie stanowi zatem oś wspólnej polityki w zakresie azylu i imigracji. Budżet UE zapewnia środki, aby sprostac finansowym skutkom wynikającym z poszanowania tej zasady.

W odniesieniu do wymiaru zewnętrznego spraw wewnętrznych jest oczywiste, że przyjmowanie środków i łączenie zasobów na poziomie UE wzmocni znacząco wpływ UE niezbędny do przekonania państw trzecich do zaangażowania się wraz z nią w działania związane z migracją oraz kwestiami powiązаныmi, co leży w interesie UE i państw członkowskich.

Prawo UE do działania w obszarze spraw wewnętrznych wynika z tytułu V „Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości” Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności art. 77 ust. 2, art. 78 ust. 2, art. 79 ust. 2 i 4, art. 82 ust. 1, art. 84 oraz art. 87 ust. 2 TFUE. Współpraca z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi jest objęta art. 212 ust. 3 TFUE. We wnioskach przestrzega się zasady pomocniczości, ponieważ większość finansowania będzie wdrażana zgodnie z zasadą zarządzania dzielonego oraz w poszanowaniu kompetencji instytucjonalnych państw członkowskich.

1.4.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Chociaż ogólnie uznaje się, że obecne instrumenty finansowe w dziedzinie spraw wewnętrznych osiągają cele i działają skutecznie, główne wnioski wyciągnięte z przeglądu śródkresowego oraz konsultacji z zainteresowanymi podmiotami wskazują na potrzebę:

- uproszczenia oraz usprawnienia instrumentów w dziedzinie spraw wewnętrznych poprzez ograniczenie liczby programów finansowych do dwóch w drodze utworzenia Funduszu Migracji i Azylu oraz Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Pozwoli to UE na bardziej strategiczne wykorzystanie tych instrumentów, a tym samym bardziej skuteczne uwzględnienie priorytetów politycznych oraz potrzeb UE;
- wzmocnienia roli UE jako partnera globalnego, poprzez włączenie elementu wymiaru zewnętrznego do przyszłych funduszy, aby wzmocnić wpływ UE w zakresie zewnętrznego wymiaru polityk z obszaru spraw wewnętrznych;
- uprzywilejowania zarządzania dzielonego, a nie zarządzania scentralizowanego w przypadku, gdy jest możliwe usunięcie niepotrzebnego obciążenia administracyjnego;

- przyjęcia, w zarządzaniu dzielonym, podejścia bardziej ukierunkowanego na wyniki poprzez przedstawienie się na programowanie wieloletnie połączone z dialogiem politycznym na wysokim poziomie, co zapewni pełne dopasowanie przez państwa członkowskie programów krajowych do celów polityki i priorytetów UE oraz skupienie się na osiągnięciu wyników;
- udoskonalenia zarządzania scentralizowanego, aby zapewnić szereg narzędzi na rzecz działań zgodnych z kierunkiem polityki, w tym wsparcie dla działań ponadnarodowych, w szczególności działań innowacyjnych oraz działań w państwach trzecich i ich dotyczących (wymiar zewnętrzny), jak również działań w sytuacjach nadzwyczajnych, badań oraz wydarzeń;
- ustanowienia wspólnych ram regulacyjnych obejmujących wspólny zestaw zasad dotyczących programowania, sprawozdawczości, zarządzania finansowego oraz kontroli, jak najbardziej spójny z innymi funduszami UE zarządzanymi w trybie zarządzania dzielonego, by wszystkie zainteresowane podmioty mogły lepiej zrozumieć te zasady oraz by zapewnić wysoki poziom zgodności i spójności;
- zapewnienia szybkiej i skutecznej reakcji w przypadku sytuacji nadzwyczajnych, poprzez zaprojektowanie Funduszy w taki sposób, by UE mogła odpowiednio reagować w szybko zmieniających się sytuacjach;
- wzmocnienia roli agencji w obszarze spraw wewnętrznych w celu promowania praktycznej współpracy między państwami członkowskimi, poprzez powierzenie im realizacji konkretnych działań, przy zapewnieniu odpowiedniej kontroli politycznej nad ich działaniami.

Więcej szczegółów można znaleźć w ocenie skutków i uzasadnieniach towarzyszących każdemu rozporządzeniu.

1.4.4. Spójność z ewentualnymi innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia

Pewna liczba instrumentów UE zapewnia wsparcie dla działań, które są uzupełniające w stosunku do działań finansowanych w ramach Funduszu Migracji i Azylu oraz Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego:

Europejski Fundusz Społeczny wspiera obecnie środki integracyjne w zakresie dostępu do rynku pracy, zaś Europejski Fundusz Integracji finansuje środki takie jak: kursy kształtujące świadomość obywatelską, udział w życiu społecznym i obywatelskim, równy dostęp do usług itp. Środki integracyjne będą nadal wspierane z tych samych pozycji co w ramach Funduszu Migracji i Azylu i przyszłego Europejskiego Funduszu Społecznego.

Element dotyczący wymiaru zewnętrznego Funduszu Migracji i Azylu będzie wspierał działania w państwach trzecich oraz ich dotyczące, co sprzyja głównie interesom i celom UE, ma bezpośredni wpływ na UE i państwa członkowskie oraz zapewnia spójność z działaniami prowadzonymi na terytorium UE. Finansowanie to będzie zaprojektowane i realizowane zgodnie z działaniami zewnętrznymi Unii oraz jej polityką zagraniczną. Nie ma ono na celu wspierania działań ukierunkowanych na pomoc rozwojową. Będzie natomiast stanowić uzupełnienie, w stosownych przypadkach, pomocy finansowej zapewnianej za pośrednictwem instrumentów pomocy zewnętrznej. W tym kontekście szczególne znaczenie dla obszaru spraw wewnętrznych będzie miał program zastępujący program tematyczny dotyczący współpracy z państwami trzecimi w obszarze migracji i azylu oraz Instrument na rzecz Stabilności. Instrumenty pomocy zewnętrznej albo wspierają potrzeby

państw beneficjentów w zakresie rozwoju albo wspierają ogólne interesy polityczne UE w przypadku partnerów strategicznych, podczas gdy fundusze w dziedzinie spraw wewnętrznych będą wspierać konkretne działania w państwach trzecich w interesie polityki migracyjnej UE. Wyeliminują one zatem szczególną lukę oraz przyczynią się do stworzenia zestawu narzędzi do dyspozycji UE.

1.5. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego

Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania**

- Czas trwania wniosku/inicjatywy: od 01/01/2014 do 31/12/2020
- Czas trwania wpływu finansowego: od 2014 r. do 2023 r.

Wniosek/inicjatywa o **nieokreślonym czasie trwania**

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.6. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania²⁸

Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane przez Komisję

Pośrednie zarządzanie scentralizowane poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

- agencjom wykonawczym
- organom utworzonym przez Wspólnoty²⁹
- krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie zdecentralizowane z państwami trzecimi

Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (*należy wyszczególnić*)

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu, należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

²⁸ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²⁹ O którym mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

Wnioski będą wdrażane głównie poprzez zarządzanie dzielone w ramach wieloletnich programów krajowych.

Cele, które mają zostać osiągnięte w ramach programów krajowych, będą uzupełnione przez „działania Unii” oraz mechanizm szybkiego reagowania w przypadku sytuacji nadzwyczajnych. Działania te przyjmą formę dotacji oraz zamówień publicznych przy bezpośrednim zarządzaniu scentralizowanym i obejmą działania w państwach trzecich i dotyczące tych państw.

Zostaną wykorzystane wszystkie możliwe środki, aby uniknąć rozdrobienia, poprzez koncentrację zasobów na osiągnięciu ograniczonej liczby celów UE oraz poprzez wykorzystanie wiedzy eksperckiej głównych zainteresowanych podmiotów, w stosownych przypadkach, na podstawie umów o partnerstwie i umów ramowych.

Pomoc techniczna z inicjatywy Komisji będzie wdrażana przy zastosowaniu bezpośredniego zarządzania scentralizowanego.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

W przypadku zarządzania dzielonego zaproponowano spójne i skuteczne ramy sprawozdawczości, monitorowania i oceny. W przypadku każdego programu krajowego państwa członkowskie zostaną poproszone o powołanie komitetu monitorującego, w którym Komisją będzie mogła uczestniczyć.

Państwa członkowskie będą corocznie przedstawiały sprawozdanie z realizacji programu wieloletniego. Sprawozdania te stanowią konieczny warunek dokonania rocznych płatności. Aby państwa członkowskie mogły uczestniczyć w procesie przeglądu śródkresowego, w 2017 r. zostaną poproszone o dostarczenie dodatkowych informacji na temat postępu w osiąganiu celów. Podobne działanie zostało zaplanowane na 2019 r., aby umożliwić, w stosownych przypadkach, dokonanie korekt w ostatnim roku budżetowym (2020 r.).

Wspierając rozwój kultury opartej na ocenie w dziedzinie spraw wewnętrznych, Fundusze uzyskają wspólne ramy oceny i monitorowania oparte o wskaźniki związane z szeroko pojętą polityką, które podkreślą przyjęte w przypadku funduszy podejście oparte na wynikach, oraz istotną rolę, którą mogłyby odegrać w procesie łączenia polityk, aby osiągnąć cel, jakim jest stworzenie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Wskaźniki te dotyczą oddziaływania, jakie fundusze mogą mieć na: rozwój wspólnej kultury bezpieczeństwa na granicach, współpracy policyjnej i zarządzania kryzysowego; skuteczne zarządzanie przepływami migracyjnymi na terytorium UE; sprawiedliwe i równe traktowanie obywateli państw trzecich; solidarność i współpracę między państwami członkowskimi przy rozwiązywaniu kwestii migracji i bezpieczeństwa wewnętrznego oraz wypracowanie wspólnego podejścia UE do migracji i bezpieczeństwa w stosunku do państw trzecich.

Aby zapewnić właściwe stosowanie zasad dotyczących oceny oraz mając na względzie praktyczne doświadczenia w zakresie oceny w państwach członkowskich w ramach obecnego systemu finansowania UE w dziedzinie spraw wewnętrznych, Komisja i państwa członkowskie będą razem pracować nad rozwijaniem wspólnych ram oceny i monitorowania, między innymi poprzez określanie modeli oraz wspólnych wskaźników produktu i rezultatu.

Na początku okresu programowania zostaną ustanowione wszystkie środki, tym samym umożliwiając państwom członkowskim stworzenie systemów sprawozdawczości oraz oceny na podstawie uzgodnionych zasad i wymogów.

Aby ograniczyć obciążenie administracyjne i zapewnić synergię między sprawozdawczością a oceną, informacje wymagane do sprawozdań z oceny będą opierać się na informacjach dostarczonych przez państwa członkowskie w rocznych sprawozdaniach z realizacji programów krajowych oraz je uzupełnią.

W 2018 r. Komisja przedstawi również sprawozdanie z przeglądu śródkresowego programów krajowych.

Na bardziej ogólnym poziomie, Komisja przedstawi śródkresowe sprawozdanie z wdrażania funduszy do 30 czerwca 2018 r. oraz sprawozdanie z oceny *ex-post* do 30 czerwca 2024 r., obejmujące całość wdrażania (tj. nie tylko programy krajowe w ramach zarządzania dzielonego).

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

DG do Spraw Wewnętrznych nie jest podmiotem, któremu dotychczas zagrażało wysokie ryzyko błędów w programach wydatkowania. Zostało to potwierdzone w rocznych sprawozdaniach Trybunału Obrachunkowego, w których nie stwierdzano co do zasady istotnych uchybień, jak również w rocznych sprawozdaniach z działalności DG do Spraw Wewnętrznych (oraz dawnej DG ds. Sprawiedliwości, Wolności i Bezpieczeństwa), w których w minionych latach nie stwierdzono przekroczenia poziomu błędu resztowego powyżej 2 % .

W przypadku zarządzania dzielonego ogólne ryzyko w odniesieniu do wdrażania obecnych programów obejmuje głównie trzy kategorie:

- ryzyko nieskutecznego lub niewystarczająco ukierunkowanego wykorzystania funduszy;
- błędy wynikające z zawłości norm i słabości w systemach zarządzania i kontroli;
- nieskuteczne wykorzystanie zasobów administracyjnych (ograniczona proporcjonalność wymogów).

Warto również wspomnieć o elementach szczegółowych dotyczących systemu czterech funduszy w ramach programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi”.

- System programów rocznych zapewnia regularność płatności ostatecznych w oparciu o wydatki, które zostały certyfikowane i skontrolowane. Ponieważ okres kwalifikowalności programów rocznych nie odpowiada rokowi budżetowemu UE, system mający na celu zapewnienie wiarygodności wydatków nie jest w pełni satysfakcjonujący, pomimo swojej restrykcyjności.
- Szczegółowe zasady kwalifikowalności są ustalane przez Komisję. Zapewnia to co do zasady jednolitość finansowanych wydatków. Tworzy jednak również niepotrzebne obciążenie organów krajowych i Komisji oraz podwyższa ryzyko popełnienia błędów przez beneficjentów lub państwa członkowskie ze względu na błędną interpretację zasad UE.
- Obecne systemy zarządzania i kontroli są bardzo podobne do systemów stosowanych w przypadku funduszy strukturalnych. Zawierają jednak pewne niewielkie różnice, zwłaszcza w odniesieniu do zakresu odpowiedzialności instytucji certyfikujących i instytucji audytowych. Powoduje to nieporozumienia w państwach członkowskich, w szczególności kiedy organy te działają w tych dwóch rodzajach funduszy. Zwiększa to również ryzyko błędów i wymaga bardziej intensywnego monitorowania.

W niniejszym wniosku znacząco zmienia się poniższe elementy:

- do systemów zarządzania i kontroli będą stosowane ogólne wymogi dla funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych; systemy te będą także w pełni zgodne z nowymi wymogami nowego rozporządzenia finansowego. Trzy organy zostaną zastąpione dwoma (czyli Instytucją

Odpowiedzialną oraz Instytucją Audytową), których zakres kompetencji został wyjaśniony, aby zapewnić większą wiarygodność.

- programowanie wieloletnie w połączeniu z rocznym rozliczaniem rachunków w oparciu o płatności dokonane przez Instytucję Odpowiedzialną ujednotoci okresy kwalifikowalności z rocznym rozliczaniem rachunków Komisji, bez zwiększania obciążenia administracyjnego porównywalnego do obecnego systemu.
- kontrole na miejscu będą przeprowadzane w ramach kontroli pierwszego stopnia, to jest przez Instytucję Odpowiedzialną i będą potwierdzać jej coroczne poświadczenie wiarygodności dotyczące zarządzania.
- wyjaśnienie oraz uproszczenie zasad kwalifikowalności, jak również ich harmonizacja z innymi instrumentami wsparcia finansowego UE, ograniczą błędy popełniane przez beneficjentów, którzy uzyskują pomoc z różnych źródeł. Niniejsze zasady kwalifikowalności zostaną określone na poziomie krajowym, z wyjątkiem niektórych zasad podstawowych, podobnych do stosowanych w funduszach objętych zakresem wspólnych ram strategicznych.
- zachęca się do stosowania wariantu kosztów uproszczonych, szczególnie w przypadku niewielkich dotacji.

W przypadku zarządzania scentralizowanego występują następujące główne ryzyka:

- ryzyko niskiej zgodności między otrzymanymi projektami a priorytetami politycznymi DG do Spraw Wewnętrznych;
- ryzyko niskiej jakości wybranych projektów oraz niski poziom technicznej realizacji projektu, ograniczające oddziaływanie programów; z powodu nieodpowiednich procedur wyboru, braku wiedzy eksperckiej lub niewystarczających mechanizmów monitorowania;
- ryzyko nieefektywnego lub niegospodarnego wykorzystania przyznanych środków, zarówno w przypadku dotacji (złożoność procedury zwrotu faktycznych kosztów kwalifikowalnych w połączeniu z ograniczonymi możliwościami skontrolowania kosztów kwalifikowalnych w dokumentacji), jak i zamówień (w niektórych przypadkach ograniczona liczba dostawców posiadających wymaganą specjalistyczną wiedzę uniemożliwia porównanie ofert cenowych);
- ryzyko związane ze zdolnością (szczególnie) mniejszych organizacji w zakresie skutecznej kontroli wydatków, jak również przejrzystości wykonywanych transakcji;
- zagrożenie dla reputacji Komisji w przypadku wykrycia nadużyć finansowych lub działalności przestępczej; wewnętrzne systemy kontroli stron trzecich zapewniają tylko częściowe zabezpieczenie ze względu na dość dużą liczbę różnorodnych wykonawców i beneficjentów, z których każdy stosuje własny, często mało rozbudowany system kontroli.

Oczekuje się, że większość z tych ryzyk zostanie ograniczona dzięki lepszemu ukierunkowaniu wniosków i wykorzystaniu uproszczonych elementów włączonych do nowego rozporządzenia finansowego.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

Zarządzanie dzielone:

Na poziomie państw członkowskich proponowane struktury systemów zarządzania i kontroli stanowią rozwinięcie założeń z lat 2007–2013 i zachowują większość funkcji pełnionych w bieżącym okresie, w tym kontrole administracyjne i kontrole na miejscu, audyty systemów zarządzania i kontroli oraz audyty operacji. Kolejność tych funkcji została jednak zmieniona, aby uczynić kontrole na miejscu wyraźnym obowiązkiem Instytucji Odpowiedzialnej, jako część i element przygotowań do rocznego rozliczania rachunków.

Aby wzmocnić odpowiedzialność, Instytucje Odpowiedzialne byłyby akredytowane przez krajowy organ akredytujący, w którego zakresie leżałby bieżący nadzór. Oczekuje się, że ograniczenie liczby organów – brak Instytucji Certyfikującej oraz ograniczenie liczby funduszy – zredukuje obciążenie administracyjne i wzmocni możliwość zbudowania silniejszego potencjału administracyjnego, ale pozwoli również na bardziej wyraźny podział obowiązków.

Jak dotąd nie są dostępne wiarygodne szacunki dotyczące kosztów kontroli funduszy zarządzanych zgodnie z zasadą zarządzania dzielonego w dziedzinie spraw wewnętrznych. Jedyne dostępne szacunki dotyczą Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności, w których koszty zadań związanych z kontrolą (na poziomie krajowym, z wyłączeniem kosztów Komisji) wynoszą około 2 % całkowitego finansowania na lata 2007–2013. Koszty te związane są z następującymi obszarami kontroli: 1 % dotyczy koordynacji krajowej i przygotowania programów, 82 % – zarządzania programami, 4 % – certyfikacji, a 13 % – audytu.

Następujące propozycje zwiększą koszty kontroli:

- stworzenie i funkcjonowanie organu akredytującego oraz ogólnie zmiana systemu;
- przedłożenie oświadczenia dotyczącego zarządzania towarzyszącego rocznym rozliczeniom;
- kontrole na miejscu przeprowadzane przez Instytucję Odpowiedzialną;
- potrzeba dodatkowych działań kontrolnych przez Instytucje Audytowe w celu kontroli oświadczenia dotyczącego zarządzania.

Zawarto jednak również propozycje, które ograniczą koszty kontroli:

- zostanie zniesiona Instytucja Certyfikująca. Chociaż jej zadania przejmie częściowo Instytucja Odpowiedzialna, pozwoli to państwu członkowskiemu na zaoszczędzenie zasadniczej części kosztów związanych z certyfikacją, ze względu na większą skuteczność administracyjną, mniejsze zapotrzebowanie na koordynację i zmniejszenie zakresu audytów;
- kontrole wykonywane przez Instytucję Audytową będą bardziej ukierunkowane na ponowne wykonanie (na próbie) kontroli pierwszego stopnia – administracyjnych i na miejscu – przeprowadzonych przez Instytucję Odpowiedzialną. Przyspieszy to procedurę kontradyktoryjną i zapewni przeprowadzenie wszystkich niezbędnych kontroli przed przedłożeniem rocznych rozliczeń;

- stosowanie kosztów uproszczonych ograniczy koszty administracyjne oraz obciążenie na wszystkich poziomach, to jest administracji i beneficjentów;
- roczne rozliczenie oraz ograniczenie okresu rozliczenia zgodności do 36 miesięcy ograniczy okres przechowywania dokumentów do celów kontroli w stosunku do administracji i beneficjentów;
- ustanowienie komunikacji elektronicznej między Komisją a państwami członkowskimi będzie obowiązkowe.

Do powyższych punktów należy dodać elementy uproszczeń określone w §2.2.1 powyżej, które również przyczynią się do ograniczenia obciążenia administracyjnego beneficjentów, a zatem stanowią jednocześnie ograniczenie ryzyka błędów i obciążania administracyjnego.

Stąd oczekuje się, że propozycje te doprowadzą do redystrybucji kosztów kontroli, a nie ich wzrostu lub ograniczenia. Przewiduje się jednak, że redystrybucja kosztów (co do zakresu kompetencji, a z uwagi na proporcjonalne środki kontroli również w państwach członkowskich i programach) umożliwi skuteczniejsze łagodzenie ryzyka oraz zapewnienie lepszego i szybszego systemu potwierdzania wiarygodności.

Na poziomie Komisji nie przewiduje się zmniejszenia kosztów zarządzania i kontroli zarządzania dzielonego w pierwszej połowie okresu programowania, przede wszystkim dlatego, że wielkość i liczba obszarów polityki, których dotyczy zarządzanie dzielone, wzrośnie w porównaniu z obecnym okresem. Dlatego już utrzymanie tych samych zasobów będzie wymagało zysków w zakresie efektywności. Dodatkowo w pierwszych latach nastąpi kumulacja zadań do wykonania: zamknięcie programów 2007–2013 (ostatnie sprawozdania z zamknięcia wpłyną najpóźniej 31 marca 2016 r.), dialogi polityczne oraz zatwierdzenie wieloletnich programów krajowych 2014–2020, utworzenie nowego systemu rozliczania rachunków. W drugiej połowie tego okresu ewentualne dostępne zasoby zostaną wykorzystane do udoskonalenia mechanizmów oceny i monitorowania.

Zarządzanie scentralizowane

W odniesieniu do zarządzania scentralizowanego Komisja nadal będzie stosować obecny system kontroli, na który składają się następujące elementy: nadzór operacji przez dyrekcje operacyjne, kontrola *ex-ante* przez Wydział ds. kontroli i budżetu, wewnętrzna komisja ds. zamówień publicznych (JPS/HPC), kontrola *ex-post* dotycząca dotacji lub audyty prowadzone przez ośrodki audytu wewnętrznego lub służby audytu wewnętrznego. Dział kontroli *ex-post* stosuje „strategię wykrywania” służącą wykrywaniu maksymalnej liczby nieprawidłowości w celu odzyskania nienależnych płatności. W oparciu o tę strategię audyty są przeprowadzane na próbie projektów wybranych prawie całkowicie na podstawie analizy ryzyka.

Dzięki połączeniu kontroli *ex-ante* oraz *ex-post*, jak również kontroli administracyjnych oraz audytów na miejscu, w ostatnich latach kwantyfikowalny średni poziom błędów resztowego był niższy niż 2 %. Zatem system kontroli wewnętrznej, jak również jego koszt, są uznawane za odpowiednie przez DG do Spraw Wewnętrznych, aby osiągnąć cel, jakim jest niski poziom błędów.

W tych ramach DG do Spraw Wewnętrznych będzie jednak nadal szukać możliwości udoskonalenia zarządzania i dalszego upraszczania. W szczególności wszystkie uproszczone warianty wprowadzone do nowego rozporządzenia finansowego będą wykorzystywane w jak największym stopniu, ponieważ

powinny się one przyczynić do ograniczenia obciążenia administracyjnego beneficjentów, a zatem do jednoczesnego ograniczenia ryzyka błędów i obciążenia administracyjnego Komisji.

Nowe rodzaje działań

We wnioskach przewidziano nowe rodzaje działań w zakresie finansowania ze środków UE w obszarze spraw wewnętrznych np. lepsze wykorzystanie wiedzy ekspertów z agencji UE, rozwój wymiaru zewnętrznego oraz wzmocnienie mechanizmów w sytuacjach nadzwyczajnych.

Te rodzaje działań będą wymagały od DG do Spraw Wewnętrznych przyjęcia nowych metod zarządzania i kontroli.

Kwoty, które zostaną przeznaczone na te nowe rodzaje działań, nie zostały jeszcze ustalone, ale jest bardzo mało prawdopodobne, aby stanowiły znaczącą część ogólnego budżetu spraw wewnętrznych. Jest jednak niezwykle istotne, aby przyjąć wewnętrzne środki oraz dokonać ustaleń roboczych w celu wdrożenia tych nowych zadań na najwcześniejszym etapie tego okresu, z pełnym poszanowaniem zasad należytego zarządzania finansowego.

Powyższa analiza wyraźnie wskazuje na to, że mimo wszystkich wprowadzonych uproszczeń, konieczne będzie zwiększenie zasobów ludzkich niezbędnych do wykonania zwiększonego budżetu DG do Spraw Wewnętrznych.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Oprócz stosowania wszystkich mechanizmów kontroli regulacyjnej DG do Spraw Wewnętrznych opracuje strategię zwalczania nadużyć finansowych zgodnie z nową strategią Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych (CAFS) przyjętą w dniu 24 czerwca 2011 r. w celu dopilnowania m.in. by jej wewnętrzne kontrole odnoszące się do zwalczania nadużyć finansowych były w pełni zgodne ze strategią Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych oraz by jej podejście w zakresie zarządzania zwalczaniem nadużyć finansowych było ukierunkowane na wykrywanie ryzyka nadużyć finansowych oraz na podejmowanie odpowiednich działań. W razie konieczności utworzone zostaną sieci kontaktów oraz odpowiednie narzędzia informatyczne służące analizie przypadków nadużyć finansowych odnoszących się funduszy.

W odniesieniu do zarządzania kryzysowego w CAFS wyraźnie zidentyfikowano potrzebę, aby we wnioskach Komisji dotyczących rozporządzeń na lata 2014–2020 państwa członkowskie zostały poproszone o wprowadzenie środków zapobiegania nadużyciom, które są efektywne oraz proporcjonalne do zidentyfikowanych ryzyk nadużyć finansowych. W obecnym wniosku art. 5 nakłada na państwa członkowskie wyraźny wymóg zapobiegania, wykrywania i korekty nieprawidłowości oraz informowania o tym Komisji. Szczegółowe unormowania w zakresie tych zobowiązań będą stanowiły część przepisów szczegółowych dotyczących zadań Instytucji Odpowiedzialnej, jak zostało to przewidziane w art. 24 ust. 5 lit. c).

Dodatkowo art. 41 wyraźnie wskazuje na ponowne wykorzystanie środków pochodzących z korekt finansowych w oparciu o ustalenia Komisji lub Trybunału Obrachunkowego.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące pozycje w budżecie

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżnicowane ⁽³⁰⁾	państw EFTA ³¹	krajów kandydujących ³²	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
3		Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer Pozycja 3	Zróżnicowane /niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
3	18 01 04 aa Fundusz Migracji i Azylu – Pomoc techniczna	Niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
3	18 02 aa - Fundusz Migracji i Azylu	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

³⁰ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane

³¹ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

³² Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	Numer 3	Bezpieczeństwo i obywatelstwo
--	----------------	--------------------------------------

DG HOME			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Po 2020	OGÓLEM
• Środki operacyjne (w cenach bieżących)											
18	02	aa	Środki na zobowiązania (1)	517,492	527,892	538,500	549,320	560,356	571,613	586,266	3 851,439
Fundusz Migracji i Azylu			Środki płatności (2)	90,085	102,823	270,844	420,790	532,681	543,385	554,303	1 336,528
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne³³											
18 01 01	aa	(3)	Fundusz Migracji i Azylu	2,500	2,500	2,500	2,500	2,500	2,500	2,500	18,500
OGÓLEM środki dla DG do Spraw Wewnętrznych			Środki na zobowiązania =1+1 a +3	519,992	530,392	541,000	551,820	562,856	574,113	588,766	3 868,939
			Środki płatności =2+2 a +3	92,585	105,323	273,344	423,290	535,181	545,885	556,803	1 336,528
											3 868,939

³³ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Dział wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”
--	----------	----------------------------------

Ze względu na to, że istnieją wspólne elementy we wdrażaniu Funduszu Migracji i Azylu oraz Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, takie jak dialog polityczny z każdym państwem członkowskim oraz biorąc pod uwagę, że wewnętrzna struktura DG do Spraw Wewnętrznych w celu zapewnienia zarządzania nowymi Funduszami (jak również zamknięcia programów zarządzanych obecnie) może się zmienić, nie jest możliwe oddzielenie wydatków administracyjnych Funduszu Migracji i Azylu od wydatków Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Zatem dane odnoszące się do działu 5 poniżej odpowiadają wydatkom administracyjnym ogółem uznanym za niezbędne do zapewnienia zarządzania oboma Funduszami przez Dyрекcję Generalną i nie przewidziano środków na płatności ogółem.

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Po 2020 r.	OGÓŁEM
DG: Sprawy Wewnętrzne										
• Zasoby ludzkie		20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	20,841		145,887
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,156	0,159	0,162	0,165	0,168	0,172	0,175		1,157
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna do Spraw Wewnętrznych	Środki	21,000	21,003	21,006	21,009	21,013	21,016		147,044	165,589

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = płatności ogółem)	20,997	21,000	21,003	21,006	21,009	21,013	21,016		147,044
--	--	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	--	----------------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020		OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	
	Środki na płatności									

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:
 Polityka w dziedzinie spraw wewnętrznych jest realizowana głównie w ramach zarządzania dzielonego. Priorytety wydatkowania środków są ustalane na poziomie UE, podczas gdy faktyczne bieżące zarządzanie zostało powierzone Instytucjom Odpowiedzialnym na poziomie krajowym. Wspólne wskaźniki produktu i cele dotyczące produktów/usług zostaną ustalone wspólnie przez Komisję i Instytucje Odpowiedzialne jako część ich programów krajowych oraz zatwierdzone przez Komisję. W związku z tym do czasu sporządzenia, wynegocjowania i zatwierdzenia programów w latach 2013–2014 trudno jest wskazać cele dotyczące produktów/usług.
 W odniesieniu do zarządzania scentralizowanego DG do Spraw Wewnętrznych nie jest także w stanie dostarczyć wyczerpującego wykazu wszystkich produktów/usług, które mają zostać zrealizowane w drodze interwencji finansowej w ramach Funduszy, ich średniego kosztu czy liczby, w sposób wymagany w niniejszym punkcie. Obecnie nie istnieją narzędzia statystyczne pozwalające na obliczenie rzeczywistych kosztów średnich na podstawie funkcjonujących programów, a tak precyzyjne określenie stałoby w sprzeczności z zasadą, że przyszły program powinien zapewnić wystarczająco dużo elastyczności, aby można go było dostosować do priorytetów politycznych na lata 2014–2020. Jest to szczególnie adekwatne w przypadku pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych oraz działań w państwach trzecich oraz dotyczących tych państw.

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Określić cele i realizacje			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)										OGÓLEM	
	Realizacja																	
↓	Rodzaj ³⁴	Średni koszt realizacji	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba całkowita	Koszt całkowity

³⁴ Realizacje odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ³⁵																
Realizacja																
Realizacja																
Realizacja																
Cel szczegółowy nr 1 - suma częściowa																
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																
Realizacja																
Cel szczegółowy nr 2 - suma częściowa																
KOSZT OGÓLEM																

---

³⁵ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2 „Cel(e) szczegółowy(-e) ...”

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

Ze względu na to, że istnieją wspólne elementy we wdrażaniu Funduszu Migracji i Azylu oraz Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, takie jak dialog polityczny z każdym państwem członkowskim oraz biorąc pod uwagę, że wewnętrzna struktura DG do Spraw Wewnętrznych w celu zapewnienia zarządzania nowymi funduszami (jak również zamknięcia programów zarządzanych obecnie) może się zmienić, nie jest możliwe oddzielenie wydatków administracyjnych Funduszu Migracji i Azylu od wydatków Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Zatem dane odnoszące się do działu 5 poniżej odpowiadają wydatkom administracyjnym ogółem uznanym za niezbędne do zapewnienia zarządzania oboma Funduszami przez Dyрекcję Generalną oraz nie przewidziano środków na płatności ogółem.

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku) **Sprawy Wewnętrzne**

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych³⁶	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTAL
Zasoby ludzkie Sprawy Wewnętrzne	20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	20,841	145,887
Pozostałe wydatki administracyjne	0,156	0,159	0,162	0,165	0,168	0,172	0,175	1,157
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa	20,997	21,000	21,003	21,006	21,009	21,013	21,016	147,044

Poza DZIAŁEM 5³⁷ wieloletnich ram finansowych³⁸	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTAL
Zasoby ludzkie Sprawy Wewnętrzne	0,640	0,640	0,640	0,640	0,640	0,640	0,640	4,480

³⁶ Ogólna pula środków, oparta na ostatecznej alokacji finansowej dla zasobów ludzkich z 2011 r., w tym urzędnicy i personel zewnętrzny.

³⁷ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

³⁸ Personel zewnętrzny finansowany z dawnych pozycji „BA”, oparty na ostatecznej alokacji finansowej dla zasobów ludzkich z 2011 r., w tym personel zewnętrzny w siedzibie głównej i w delegaturach.

Inne wydatki o charakterze administracyjnym	1,860	1,860	1,860	1,860	1,860	1,860	1,860	13,020
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma cząstkowa	2,500	2,500	2,500	2,500	2,500	2,500	2,500	17,500

OGÓLEM	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.
---------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej: Dane liczbowe wykorzystane za rok N to dane za rok 2011 r.

Ze względu na to, że istnieją wspólne elementy we wdrażaniu Funduszu Migracji i Azylu oraz Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, takie jak dialog polityczny z każdym państwem członkowskim, oraz biorąc pod uwagę, że wewnętrzna struktura DG do Spraw Wewnętrznych w celu zapewnienia zarządzania nowymi funduszami (jak również zamknięcia programów zarządzanych obecnie) może się zmienić, nie jest możliwe oddzielenie wydatków administracyjnych Funduszu Migracji i Azylu od wydatków Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Zatem dane odnoszące się do działu 5 poniżej odpowiadają wydatkom administracyjnym ogółem uznanym za niezbędne do zapewnienia zarządzania oboma Funduszami przez Dyрекcję Generalną oraz nie przewidziano środków na płatności ogółem.

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	Rok N+5	Rok N+6
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony) Sprawy Wewnętrzne							
18 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	136	136	136	136	136	136	136
XX 01 01 02 (w delegaturach)	15	15	15	15	15	15	15
18 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)³⁹							
18 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)	16	16	16	16	16	16	16
XX 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)	10	10	10	10	10	10	10
18 01 04 aa ⁴⁰	w centrali ⁴¹	10	10	10	10	10	10
	w delegaturach	*	*	*	*	*	*

³⁹ AC= pracownik kontraktowy; INT= pracownik tymczasowy; JED= młodszy oddelegowany ekspert; AL= członek personelu miejscowego; END= oddelegowany ekspert krajowy.

⁴⁰ W ramach pułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA”).

⁴¹ Przede wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki.

XX 01 05 02 (AC, END, INT - pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (AC, END, INT - bezpośrednie badania naukowe)							
Inne 13 01 04 02)							
OGÓLEM	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.	nd.

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych. Kwoty i przypisania umowne zostaną dostosowane w razie powierzenia wykonania pewnych zadań agencji wykonawczej.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony w centrali	<p>Zadania do wykonania obejmują wszystkie zadania niezbędne przy zarządzaniu programami finansowymi, takie jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> - udział w procedurze budżetowej; - prowadzenie dialogu politycznego z państwami członkowskimi; - przygotowanie rocznych programów prac/decyzji finansowych, ustalanie rocznych priorytetów, zatwierdzanie programów krajowych; - zarządzanie programami krajowymi, zaproszeniami do składania wniosków i zaproszeniami do składania ofert oraz pochodnymi procedurami wyboru; - komunikowanie się z zainteresowanymi podmiotami (potencjalnymi/obecnymi beneficjentami, państwami członkowskimi itp.); - sporządzanie wytycznych skierowanych do państw członkowskich; - operacyjne i finansowe zarządzanie projektami; - przeprowadzanie kontroli, zgodnie z opisem powyżej (kontrola <i>ex ante</i>, komitet ds. zamówień publicznych, audyty <i>ex post</i>, audyt wewnętrzny, rozliczenie rachunków); <ul style="list-style-type: none"> - księgowość; - rozwijanie narzędzi informatycznych wspomagających zarządzanie dotacjami i programami krajowymi oraz zarządzanie nimi; - monitorowanie i sprawozdawczość w zakresie osiągnięcia celów, w tym w rocznych sprawozdaniach z działalności oraz w sprawozdaniach subdelegowanego urzędnika zatwierdzającego.
Personel zewnętrzny	Zadania są podobne do zadań wykonywanych przez urzędników i pracowników tymczasowych, z wyjątkiem zadań, które nie mogą być wykonywane przez personel zewnętrzny.
Personel w delegaturach	Aby wspierać realizację polityki w obszarze spraw wewnętrznych, w szczególności w jej wymiarze zewnętrznym, w delegaturach UE należy zapewnić wystarczającą wiedzę fachową z obszaru spraw wewnętrznych. Może to być personel z Komisji Europejskiej lub Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych.

3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z **następnymi** wieloletnimi ramami finansowymi.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając pozycje w budżecie, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych⁴²

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając pozycje w budżecie, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek przewiduje współfinansowanie środków europejskich. Dokładna kwota nie może zostać określona ilościowo. Rozporządzenie ustanawia maksymalny poziom współfinansowania zróżnicowany w zależności od rodzaju działań:

Środki w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Total
Określić organ współfinansujący	Państwo członkowskie	Państwo członkowskie	Państwo członkowskie	Państwo członkowskie	Państwo członkowskie	Państwo członkowskie	Państwo członkowskie	
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	Do określenia	

⁴² Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
  - wpływ na zasoby własne
  - wpływ na dochody różne

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie dotycząca dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁴³				
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)
Artykuł.....						

W przypadku wpływu na dochody różne, należy wskazać pozycję(-e) wydatków w budżecie, którą(-e) ten wpływ obejmie.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

⁴³ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.